

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 80

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

54ο έτος
12 Μαρτίου 2011

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα

Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2011/C 80/01

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* EE C 72 της 5.3.2011

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2011/C 80/02

Υπόθεση C-382/08: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 25ης Ιανουαρίου 2011 [αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Michael Neukirchinger κατά Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen (Αεροπορικές μεταφορές — Άδεια για την οργάνωση εμπορικών πτήσεων με αερόστατο — Άρθρο 12 ΕΚ — Προϋπόθεση κατοικίας ή έδρας — Διοικητικές κυρώσεις)

2

EL

Τιμή:
3 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

2011/C 80/03	Υπόθεση C-90/09 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2011 — General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Σύμπραξη στον τομέα των χημικών προϊόντων για την επεξεργασία ελαστικών — Απόφαση που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Όμιλος εταιριών — Αλληλέγγυος ευθύνη μητρικής εταιρίας για διαπραχθείσες από θυγατρικές της παραβάσεις των κανόνων του ανταγωνισμού — Καταλογισμός στην επικεφαλής του ομίλου μητρική εταιρία) 2	2
2011/C 80/04	Υπόθεση C-155/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 12 ΕΚ, 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 43 ΕΚ — Άρθρα 4, 28 και 31 της συμφωνίας για τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Φορολογική νομοθεσία — Προϋποθέσεις απαλλαγής από τον φόρο μεταβιβάσεως ακινήτων κατά την αγορά πρώτης κατοικίας — Απαλλαγή επιφύλασσύμενη μόνο στα πρόσωπα που κατοικούν στην ημεδαπή καθώς και στους υπηκόους ελληνικής καταγωγής που κατοικούν στην αλλοδαπή κατά τον χρόνο αγοράς) 3	3
2011/C 80/05	Υπόθεση C-168/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 27ης Ιανουαρίου 2011 [αίτηση του Tribunale di Milano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Flos SpA κατά Semeraro Casa e Famiglia SpA (Εμπορική και βιομηχανική ιδιοκτησία — Οδηγία 98/71/ΕΚ — Νομική προστασία σχεδίων και υποδειγμάτων — Άρθρο 17 — Υποχρέωση σώρευσης της προστασίας των σχεδίων ή υποδειγμάτων με την προστασία του δικαιώματος του δημιουργού — Εθνική νομοθεσία που αποκλείει ή καθιστά ανενεργή, για ορισμένο χρονικό διάστημα, την προστασία του δικαιώματος του δημιουργού για τα σχέδια ή τα υποδείγματα που κατέστησαν κοινό κτήμα πριν από την έναρξη ισχύος της νομοθεσίας αυτής — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης) 4	4
2011/C 80/06	Υπόθεση C-463/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2011 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CLECE, S.A. κατά María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa (Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2001/23/ΕΚ — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Έννοια της «μεταβιβάσεως» — Δραστηριότητες καθαρισμού — Δραστηριότητα αναλαμβανόμενη απευθείας από δήμο με πρόσληψη νέου προσωπικού) 4	4
2011/C 80/07	Υπόθεση C-489/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 27ης Ιανουαρίου 2011 [αίτηση του Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vandoorne NV κατά Belgische Staat (Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 11, Γ, παράγραφος 1, και 27, παράγραφοι 1 και 5 — Βάση επιβολής του φόρου — Μέτρα απλοποίησης — Βιομηχανοποιημένα καπνά — Φορολογικές ταινίες — Εφάπαξ είσπραξη του ΦΠΑ στην πηγή — Ενδιάμεσος προμηθευτής — Ολική ή μερική μη καταβολή του τιμήματος — Άρνηση επιστροφής του ΦΠΑ) 5	5
2011/C 80/08	Υπόθεση C-490/09: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 27ης Ιανουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 49 ΕΚ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Μη επιστροφή εξόδων που αφορούν εργαστηριακές αναλύσεις και εξετάσεις οι οποίες πραγματοποιούνται σε άλλα εκτός του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου κράτη μέλη — Εθνική ρύθμιση που δεν προβλέπει την κάλυψή τους με τη μορφή επιστροφής των εξόδων στα οποία προβαίνουν οι ενδιαφερόμενοι για τέτοιες αναλύσεις και εξετάσεις — Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά την κάλυψη της παροχής υγειονομικών υπηρεσιών από την πλήρωση των προϋποθέσεων που προβλέπει η ίδια αυτή ρύθμιση) 5	5
2011/C 80/09	Υπόθεση C-92/10 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Ιανουαρίου 2011 — Media-Saturn-Holding GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Σήμα που συνίσταται σε διαφημιστικό σύνθημα και συντίθεται από στοιχεία που, μεμονωμένα, στερούνται διακριτικού χαρακτήρα — Εικονιστικό σημείο «BEST BUY») 6	6

2011/C 80/10	Υπόθεση C-559/08 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2010 — Deepak Rajani (Dear!Net Online) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Artoz-Papier AG (Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα ATOZ — Ανακοπή από τον δικαιούχο του λεκτικού διεθνούς σήματος ARTOZ — Άρνηση καταχώρισεως) 6	6
2011/C 80/11	Υπόθεση C-342/09 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2010 — Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, établi à Gallecs [Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β' και 5 — Εικονιστικό σήμα Gallecs — Ανακοπή του δικαιούχου των εθνικών εικονιστικών σημάτων GALLO, GALLO AZEITE NOVO και Azeite Novo καθώς και του κοινοτικού εικονιστικού σήματος GALLO — Απόρριψη της ανακοπής — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη] 7	7
2011/C 80/12	Υπόθεση C-459/09 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2010 — Dominio de la Vega, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Ambrosio Velasco SA [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος DOMINIO DE LA VEGA — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα PALACIO DE LA VEGA — Ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως τμήμα του εδάφους της Ένωσης — Εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των σημάτων — Δεσπόζον στοιχείο] 7	7
2011/C 80/13	Υπόθεση C-487/09: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Inmogolf SA κατά Administración General del Estado (Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Έμμεσοι φόροι — Συγκεντρώσεις κεφαλαίων — Μεταβιβάσεις κινητών αξιών — Εταιρικό κεφάλαιο αποτελούμενο κατά πλειοψηφία από ακίνητα) 8	8
2011/C 80/14	Υπόθεση C-532/09 P: Διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Vladimir Ivanov κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης — Απόλεια ευκαιρίας προσλήψεως — Καταστρατήγηση διαδικασίας — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη) 8	8
2011/C 80/15	Συνεκδικασθείσες αποφάσεις C-74/10 P και C-75/10 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Σεπτεμβρίου 2010 — European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου — Εκπροσώπηση διαδίκου από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα τρίτου — Προδήλως απαράδεκτο) 9	9
2011/C 80/16	Υπόθεση C-84/10 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2010 — Longevity Health Products, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Merck KGaA [Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Λεκτικό σημείο «Kids Vits» — Ανακοπή του δικαιούχου του κοινοτικού λεκτικού σήματος VITS4KIDS — Επίπεδο προσοχής του ενδιαφερομένου κοινού — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Δικαίωμα ακρόασης] 9	9
2011/C 80/17	Υπόθεση C-290/10 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Franssons Verkstäder AB κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Lindner Recyclingtech GmbH [Αίτηση αναιρέσεως — Προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για την ακύρωση αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ — Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 — Προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής — Απαράδεκτο λόγω εκπρόθεσμης ασκήσεως — Αίτηση αναιρέσεως προδήλως αβάσιμη] 9	9

2011/C 80/18	Υπόθεση C-513/10 P: Αναίρεση που άσκησε στις 14 Οκτωβρίου 2010 ο Δημήτρης Πλατής κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (Πρώτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-311/10, Δημήτρης Πλατής κατά Συμβουλίου και Ελλάδος	10
2011/C 80/19	Υπόθεση C-587/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 15 Δεκεμβρίου 2010 — Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR) κατά Finanzamt Plauen, παρεμβαίνον: Bundesministerium der Finanzen	10
2011/C 80/20	Υπόθεση C-594/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 17 Δεκεμβρίου 2010 — T. G. van Laarhoven κατά Staatssecretaris van Financiën	10
2011/C 80/21	Υπόθεση C-600/10: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	11
2011/C 80/22	Υπόθεση C-603/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upravno sodišče Republike Slovenije (Δημοκρατία της Σλοβενίας) στις 21 Δεκεμβρίου 2010 — Pelati doo κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας	12
2011/C 80/23	Υπόθεση C-613/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Ιταλία) στις 30 Δεκεμβρίου 2010 — Danilo Debiasi κατά Agenzia delle Entrate Ufficio Parma	12
2011/C 80/24	Υπόθεση C-622/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) στις 22 Δεκεμβρίου 2010 — Rémi Paquot κατά État belge — SPF Finances	12
2011/C 80/25	Υπόθεση C-623/10: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) στις 22 Δεκεμβρίου 2010 — Adrien Daxhelet κατά État belge — SPF Finances	13
2011/C 80/26	Υπόθεση C-7/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Palermo (Ιταλία) στις 5 Ιανουαρίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Fabio Caronna	14
2011/C 80/27	Υπόθεση C-12/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Dublin Metropolitan District Court (Ιρλανδία) στις 10 Ιανουαρίου 2011 — Danise McDonagh κατά Ryanair Ltd ...	14
2011/C 80/28	Υπόθεση C-14/11 P: Αίτηση αναίρεσεως της 11ης Ιανουαρίου 2011 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε στις 27 Οκτωβρίου 2010 το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-24/05, Alliance One International, Inc. (πρώην Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	15
2011/C 80/29	Υπόθεση C-20/11: Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	15
2011/C 80/30	Υπόθεση C-22/11: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 17 Ιανουαρίου 2011 — Finnair Oyj κατά Timy Lassooy	15
2011/C 80/31	Υπόθεση C-37/11: Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας	16

2011/C 80/32	Υπόθεση C-455/09: Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας 17
2011/C 80/33	Υπόθεση C-525/09: Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 28ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Πορτογαλικής Δημοκρατίας 17

Γενικό Δικαστήριο

2011/C 80/34	Υπόθεση T-437/09: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2011 — Oyster Cosmetics κατά ΓΕΕΑ — Kadabell (Oyster cosmetics) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Oyster cosmetics — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα Kadus oystra AUTO STOP PROTECTION — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009] 18
2011/C 80/35	Υπόθεση T-54/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2011 — Vtesse Networks κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Τηλεπικοινωνίες — Φόρος ακίνητης περιουσίας των επιχειρήσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο — Απόφαση διαπιστώνουσα ότι το επίμαχο μέτρο δεν αποτελεί ενίσχυση — Πράξη που δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο) 18
2011/C 80/36	Υπόθεση T-586/10: Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2010 — Aktieselskabet af 21. november 2001 κατά ΓΕΕΑ — Parfums Givenchy (only givenchy) 19
2011/C 80/37	Υπόθεση T-592/10: Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2010 — El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — Techni-synthese (BTS) 19
2011/C 80/38	Υπόθεση T-593/10: Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2010 — El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — Ruan (B) 20
2011/C 80/39	Υπόθεση T-596/10: Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2010 — Almunia Textil κατά ΓΕΕΑ — FIBA Europe (EuroBasket) 20
2011/C 80/40	Υπόθεση T-597/10: Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2010 — Bides κατά ΓΕΕΑ — Manasul International (BIESUL) 21
2011/C 80/41	Υπόθεση T-598/10: Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2010 — Bides κατά ΓΕΕΑ — Manasul International (LINEASUL) 21
2011/C 80/42	Υπόθεση T-14/11: Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2011 — Timab Industries και CFPR κατά Επιτροπής 22
2011/C 80/43	Υπόθεση T-23/11: Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2011 — El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — BA&SH (ba&sh) 22
2011/C 80/44	Υπόθεση T-24/11: Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2011 — Bank Refah Kargaran κατά Συμβουλίου 23

2011/C 80/45	Υπόθεση T-25/11: Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2011 — Germans Boada κατά ΓΕΕΑ (Μηχάνημα κοπής κεραμικής ύλης) 23	23
2011/C 80/46	Υπόθεση T-29/11: Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2011 — Technische Universität Dresden κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 23	23
2011/C 80/47	Υπόθεση T-33/11: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Peeters Landbouwmachines κατά ΓΕΕΑ — Fors MW (BIGAB) 24	24
2011/C 80/48	Υπόθεση T-34/11: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Canon Europa κατά Επιτροπής 24	24
2011/C 80/49	Υπόθεση T-35/11: Προσφυγή-αγωγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Kyocera Mita Europe κατά Επιτροπής 25	25
2011/C 80/50	Υπόθεση T-36/11: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Japan Airlines κατά Επιτροπής 25	25
2011/C 80/51	Υπόθεση T-39/11: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Cargolux Airlines κατά Επιτροπής 26	26
2011/C 80/52	Υπόθεση T-40/11: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Lan Airlines και Lan Cargo κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 27	27
2011/C 80/53	Υπόθεση T-42/11: Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2011 — Universal κατά Επιτροπής 28	28
2011/C 80/54	Υπόθεση T-44/11: Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2011 — Ιταλία κατά Επιτροπής 29	29
2011/C 80/55	Υπόθεση T-45/11: Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2011 — Ιταλία κατά Επιτροπής 30	30
2011/C 80/56	Υπόθεση T-46/11: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Deutsche Lufthansa AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 31	31
2011/C 80/57	Υπόθεση T-48/11: Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — British Airways κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 32	32
2011/C 80/58	Υπόθεση T-54/11: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2011 — Ισπανία κατά Επιτροπής 33	33
2011/C 80/59	Υπόθεση T-57/11: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2011 — Castelnou Energía κατά Επιτροπής 33	33
2011/C 80/60	Υπόθεση T-399/07: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2011 — Basell Polyolefine κατά Επιτροπής 34	34

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ, ΤΑ ΛΟΙΠΑ
ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2011/C 80/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 72 της 5.3.2011

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 63 της 26.2.2011

EE C 55 της 19.2.2011

EE C 46 της 12.2.2011

EE C 38 της 5.2.2011

EE C 30 της 29.1.2011

EE C 13 της 15.1.2011

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 25ης Ιανουαρίου 2011 [αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Michael Neukirchinger κατά Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(Υπόθεση C-382/08) ⁽¹⁾

(Αεροπορικές μεταφορές — Άδεια για την οργάνωση εμπορικών πτήσεων με αερόστατο — Άρθρο 12 ΕΚ — Προϋπόθεση κατοικίας ή έδρας — Διοικητικές κυρώσεις)

(2011/C 80/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Michael Neukirchinger

κατά

Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — Ερμηνεία των άρθρων 49 επ. της Συνθήκης ΕΚ — Εθνική ρύθμιση απαγορεύουσα, με την απειλή διοικητικών κυρώσεων κατασταλτικού χαρακτήρα, την οργάνωση εμπορικών πτήσεων με αερόστατο ελλείψει άδειας της οικείας χώρας, η οποία χορηγείται υπό την προϋπόθεση κατοικίας ή έδρας στη χώρα αυτή

Διατακτικό

Το άρθρο 12 ΕΚ αποκλείει την εφαρμογή ρυθμίσεως κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, για την οργάνωση πτήσεων με αερόστατο εντός αυτού του κράτους μέλους και με την απειλή διοικητικών κυρώσεων σε περίπτωση μη τηρήσεως της ρυθμίσεως αυτής,

— απαιτεί από πρόσωπο, το οποίο κατοικεί ή είναι εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος και διαθέτει σε αυτό το δεύτερο κράτος

μέλος άδεια οργάνωσης εμπορικών πτήσεων με αερόστατο, να έχει κατοικία ή έδρα στο πρώτο κράτος μέλος και

— επιβάλλει στο ίδιο πρόσωπο υποχρέωση αποκτήσεως νέας άδειας χωρίς να λαμβάνεται δεόντως υπόψη το γεγονός ότι οι προϋποθέσεις αδειοδότησεως είναι στην ουσία ίδιες με εκείνες βάσει των οποίων του έχει ήδη χορηγηθεί άδεια στο δεύτερο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ ΕΕ C 285 της 8.11.2008.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2011 — General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-90/09 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Σύμπραξη στον τομέα των χημικών προϊόντων για την επεξεργασία ελαστικών — Απόφαση που διαπιστώνει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ — Όμιλος εταιριών — Αλληλέγγυος ευθύνη μητρικής εταιρίας για διαπραχθείσες από θυγατρικές της παραβάσεις των κανόνων του ανταγωνισμού — Καταλογισμός στην επικεφαλής του ομίλου μητρική εταιρία)

(2011/C 80/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA (εκπρόσωποι: J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate και J. Jiménez-Laiglesia Oñate, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre και E. Gippini Fournier)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (έκτο τμήμα), της 18ης Δεκεμβρίου 2008, General Química κ.λπ. κατά Επιτροπής (Τ-85/06), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή με κύριο αίτημα την εν μέρει ακύρωση της αποφάσεως 2006/902/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά

με διαδικασία του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ κατά των επιχειρήσεων Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Company Inc. (πρώην Uniroyal Chemical Company Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corporation (πρώην Crompton Corporation), General Química SA, Repsol Química SA και Repsol YPF SA (Υπόθεση COMP/E/C.38.443 — Χημικά ελαστικών) (ΕΕ 2006, L 353, σ. 50), και επικουρικό αίτημα τη μείωση του επιβληθέντος προστίμου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρίπτει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 18ης Δεκεμβρίου 2008, T-85/06, General Química κ.λπ. κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή των General Química SA, Repsol Química SA και Repsol YPF SA με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως 2006/902/ΕΚ της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ κατά των Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Company Inc. (πρώην Uniroyal Chemical Company Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corporation (πρώην Crompton Corporation), General Química, SA, Repsol Química, SA και Repsol YPF, SA (υπόθεση COMP/E/C.38.443 — Χημικά προϊόντα για την επεξεργασία ελαστικών), διότι, αφενός, το Πρωτοδικείο δεν εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους κατέληξε στη διαπίστωση ότι η εντολή της Repsol Química SA προς την General Química SA να παύσει κάθε ενέργεια που ενδεχομένως συνιστά παράβαση των κανόνων του ανταγωνισμού αποδεικνύει από μόνη της ότι η Repsol Química SA ασκούσε αποφασιστική επιρροή επί της General Química SA όχι μόνον όσον αφορά την πολιτική της στην αγορά, αλλά και όσον αφορά τις παραβάσεις που αποτελούν αντικείμενο της αποφάσεως 2006/902, και, αφετέρου, το Πρωτοδικείο παρέλειψε να εξετάσει τα στοιχεία που προσκόμισαν οι General Química SA, Repsol Química SA και Repsol YPF SA προς απόδειξη του ότι η General Química SA καθόριζε και υλοποιούσε αυτοτελώς την εμπορική πολιτική της.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή των General Química SA, Repsol Química SA και Repsol YPF SA ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του όσον αφορά την αναιρετική δίκη, οι δε General Química SA, Repsol Química SA και Repsol YPF SA καταδικάζονται στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της πρωτοβάθμιας δίκης.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-155/09) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 12 ΕΚ, 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 43 ΕΚ — Άρθρα 4, 28 και 31 της συμφωνίας για τη δημιουργία του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου — Φορολογική νομοθεσία — Προϋποθέσεις απαλλαγής από τον φόρο μεταβιβάσεως ακινήτων κατά την αγορά πρώτης κατοικίας — Απαλλαγή επιφυλασσόμενη μόνο στα πρόσωπα που κατοικούν στην ημεδαπή καθώς και στους υπηκόους ελληνικής καταγωγής που κατοικούν στην αλλοδαπή κατά τον χρόνο αγοράς)

(2011/C 80/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και Δ. Τριανταφύλλου)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Β. Καρράς)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 18, 39 και 43 ΕΚ — Απαλλαγή από τον φόρο μεταβιβάσεως ακινήτων κατά την αγορά πρώτης κατοικίας — Απαλλαγή μόνο για τα πρόσωπα που κατοικούν ήδη στο κράτος μέλος, καθώς και για τους Έλληνες υπηκόους που δεν κατοικούν εκεί κατά τον χρόνο της αγοράς

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία:

- χορηγώντας απαλλαγή από τον φόρο μεταβιβάσεως ακινήτων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 1, παράγραφος 1 και 3, πρώτο εδάφιο, του νόμου 1078/1980, αποκλειστικώς και μόνο στα πρόσωπα που κατοικούν μονίμως εντός του εθνικού εδάφους και όχι στα πρόσωπα τα οποία δεν κατοικούν εντός αυτού αλλά προτίθενται να εγκατασταθούν εκεί μελλοντικώς, και
- χορηγώντας απαλλαγή, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, από τον ίδιο φόρο αποκλειστικά και μόνο σε Έλληνες υπηκόους ή σε πρόσωπα ελληνικής καταγωγής κατά την αγορά πρώτης κατοικίας εντός του εθνικού εδάφους,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 12 ΕΚ, 18 ΕΚ, 39 ΕΚ και 43 ΕΚ καθώς και των άρθρων 4, 28 και 31 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 90 της 18.4.2009

⁽¹⁾ ΕΕ C 167 της 18.7.2009

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 27ης Ιανουαρίου 2011 [αίτηση του Tribunale di Milano (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Flos SpA κατά Semeraro Casa e Famiglia SpA

(Υπόθεση C-168/09) ⁽¹⁾

(Εμπορική και βιομηχανική ιδιοκτησία — Οδηγία 98/71/EK — Νομική προστασία σχεδίων και υποδειγμάτων — Άρθρο 17 — Υποχρέωση σώρευσης της προστασίας των σχεδίων ή υποδειγμάτων με την προστασία του δικαιώματος του δημιουργού — Εθνική νομοθεσία που αποκλείει ή καθιστά ανενεργή, για ορισμένο χρονικό διάστημα, την προστασία του δικαιώματος του δημιουργού για τα σχέδια ή τα υποδείγματα που κατέστησαν κοινό κτήμα πριν από την έναρξη ισχύος της νομοθεσίας αυτής — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης)

(2011/C 80/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Milano

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Flos SpA

κατά

Semeraro Casa e Famiglia SpA

Παραμβαίνουσα: Assoluce — Associazione nazionale delle Imprese degli Apparecchi di Illuminazione

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Milano — Ερμηνεία των άρθρων 17 και 19 της οδηγίας 98/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1998, για τη νομική προστασία σχεδίων και υποδειγμάτων — Εθνική νομοθεσία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η οποία θέσπισε την προστασία του δικαιώματος του δημιουργού για τα σχέδια και τα υποδείγματα — Ευχέρεια του κράτους μέλους να καθορίζει την έκταση και τους όρους της προστασίας αυτής

Διατακτικό

1) Το άρθρο 17 της οδηγίας 98/71/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 1998, για τη νομική προστασία σχεδίων και υποδειγμάτων, έχει την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο αυτό η νομοθεσία κράτους μέλους που αποκλείει την βάσει της νομοθεσίας περί του δικαιώματος του δημιουργού του κράτους αυτού προστασία των σχεδίων ή υποδειγμάτων που έχουν καταχωριστεί σε ένα ή ως προς ένα κράτος μέλος και κατέστησαν κοινό κτήμα πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της νομοθεσίας αυτής, έστω και αν τα σχέδια ή υποδείγματα αυτά πληρούν όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την προστασία

2) Το άρθρο 17 της οδηγίας 98/71 έχει την έννοια ότι αντιβαίνει στο άρθρο αυτό η νομοθεσία κράτους μέλους που αποκλείει, είτε για μια μακρά δεκαετή χρονική περίοδο είτε εξ ολοκλήρου, την προστασία του δικαιώματος του δημιουργού για τα σχέδια και τα υποδείγματα τα οποία, μολονότι πληρούν όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την προστασία αυτή, κατέστησαν κοινό κτήμα πριν από την ημερομηνία έναρξης της ισχύος της νομοθεσίας αυτής, εφόσον το δικαίωμα αυτό προβάλλεται έναντι οποιουδήποτε τρίτου που έχει παραγάγει ή εμπορευθεί εντός του εν λόγω κράτους προϊόντα που έχουν παραχθεί σύμφωνα με τα σχέδια ή υποδείγματα αυτά, και μάλιστα ανεξάρτητα από την ημερομηνία πραγματοποίησης των πράξεων αυτών.

⁽¹⁾ EE C 167 της 18.7.2009.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 20ής Ιανουαρίου 2011 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — CLECE, S.A. κατά María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa

(Υπόθεση C-463/09) ⁽¹⁾

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 2001/23/EK — Μεταβίβαση επιχειρήσεων — Διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων — Έννοια της «μεταβιβάσεως» — Δραστηριότητες καθαρισμού — Δραστηριότητα αναλαμβανόμενη απευθείας από δήμο με πρόσληψη νέου προσωπικού)

(2011/C 80/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

CLECE, S.A.

κατά

María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha — Ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων (EE L 82, σ. 16) — Πεδίο εφαρμογής — Ανάλυση από δήμο, που ενεργεί ως δημόσια αρχή, υπηρεσίας καθαρισμού δημοσίου κτιρίου

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', της οδηγίας 2001/23/EK του Συμβουλίου, της 12ης Μαρτίου 2001, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικά με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων, έχει την έννοια ότι η οδηγία δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση κατά την οποία δήμος ο οποίος είχε αναθέσει τον καθαρισμό των εγκαταστάσεων του σε ιδιωτική επιχείρηση αποφασίζει να καταγγείλει τη σύμβαση που τον συνέδεε με αυτήν και να αναλάβει ο ίδιος τη δραστηριότητα καθαρισμού των εν λόγω εγκαταστάσεων, προσλαμβάνοντας προς τον σκοπό αυτόν νέο προσωπικό.

(¹) EE C 63 της 13.3.2010

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 27ης Ιανουαρίου 2011 [αίτηση του Hof van beroep te Gent (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vandoorne NV κατά Belgische Staat

(Υπόθεση C-489/09) (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 11, Γ, παράγραφος 1, και 27, παράγραφοι 1 και 5 — Βάση επιβολής του φόρου — Μέτρα απλοποιήσεως — Βιομηχανοποιημένα καπνά — Φορολογικές ταινίες — Εφάπαξ εισπραξη του ΦΠΑ στην πηγή — Ενδιάμεσος προμηθευτής — Ολική ή μερική μη καταβολή του τιμήματος — Άρνηση επιστροφής του ΦΠΑ)

(2011/C 80/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Gent

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vandoorne NV

κατά

Belgische Staat

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Hof van beroep te Gent — Ερμηνεία των άρθρων 11, Γ, παράγραφος 1, και 27 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49) — Μέτρα απλοποιήσεως — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα, για τα βιομηχανοποιημένα καπνά που εισάγονται, αποκτώνται ή παρασκευάζονται στην ημεδαπή, την εισπραξη ΦΠΑ στην πηγή και αποκλείουσα το να περιοριστεί η φορολογητέα βάση για τους φορολογούμενους που έχουν καταβάλει τον φόρο επί των προϊόντων αυτών

Διατακτικό

Τα άρθρα 11, Γ, παράγραφος 1, και 27, παράγραφοι 1 και 5, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/7 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν την εφαρμογή εθνικής ρυθμίσεως, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, ορίζοντας, προς απλοποίηση της εισπράξεως του ΦΠΑ και καταπολέμηση της φοροδιαφυγής ή της φοροαποφυγής όσον αφορά τα βιομηχανοποιημένα καπνά, ότι η εφορία εισπράττει τον ΦΠΑ, μέσω φορολογικών ταινιών, εφάπαξ και στην πηγή από τον παρασκευαστή ή τον εισαγωγέα των προϊόντων αυτών, αποκλείει το δικαίωμα των ενδιάμεσων προμηθευτών, οι οποίοι παρεμβαίνουν σε μεταγενέστερο στάδιο της αλυσίδας διαδοχικών παραδόσεων, να τους επιστραφεί ο ΦΠΑ σε περίπτωση μη καταβολής της τιμής των εν λόγω προϊόντων από τον αγοραστή.

(¹) EE C 37 της 13.2.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 27ης Ιανουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-490/09) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 49 ΕΚ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Μη επιστροφή εξόδων που αφορούν εργαστηριακές αναλύσεις και εξετάσεις οι οποίες πραγματοποιούνται σε άλλα εκτός του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου κράτη μέλη — Εθνική ρύθμιση που δεν προβλέπει την κάλυψή τους με τη μορφή επιστροφής των εξόδων στα οποία προβαίνουν οι ενδιαφερόμενοι για τέτοιες αναλύσεις και εξετάσεις — Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά την κάλυψη της παροχής υγειονομικών υπηρεσιών από την πλήρωση των προϋποθέσεων που προβλέπει η ίδια αυτή ρύθμιση)

(2011/C 80/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Rozet και E. Traversa)

Καθού: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωποι: C. Schiltz, και A. Rodesch, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση του άρθρου 49 ΕΚ (άρθρου 56 ΣΛΕΕ) — Περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Εθνικές διατάξεις που αποκλείουν την επιστροφή των εξόδων για εργαστηριακές αναλύσεις και εξετάσεις ιατρικής βιολογίας, οι οποίες πραγματοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη — Κάλυψη των σχετικών εξόδων μόνο στις περιπτώσεις που οι οικείες αναλύσεις και εξετάσεις διενεργούνται σε εργαστήριο το οποίο πληροί όλες τις προϋποθέσεις της εθνικής νομοθεσίας

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου μη προβλέποντας, στο πλαίσιο της εθνικής του ρυθμίσεως περί κοινωνικής ασφάλισης, τη δυνατότητα καλύψεως εξόδων που αφορούν εργαστηριακές αναλύσεις και εξετάσεις, υπό την έννοια του άρθρου 24 του κώδικα κοινωνικής ασφάλισης του Λουξεμβούργου, όπως αυτός ίσχυε στη διαφορά, οι οποίες πραγματοποιούνται εντός άλλου κράτους μέλους, με τη μορφή επιστροφής των εξόδων στα οποία προβαίνουν οι ενδιαφερόμενοι για τις αναλύσεις και εξετάσεις αυτές, αλλά προβλέποντας μόνον ένα σύστημα απευθείας αναλήψεως των εξόδων αυτών από τα ταμεία ασφαλίσεως ασθενείας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 49 ΕΚ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 37 της 13.2.2010.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 13ης Ιανουαρίου 2011 — Media-Saturn-Holding GmbH κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-92/10 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Σήμα που συνίσταται σε διαφημιστικό σύνθημα και συντίθεται από στοιχεία που, μεμονωμένα, στερούνται διακριτικού χαρακτήρα — Εικονιστικό σημείο «BEST BUY»)

(2011/C 80/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Media-Saturn-Holding GmbH (εκπρόσωπος: E. Warnke, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2009, T-476/08, Media-Saturn κατά ΓΕΕΑ (BEST BUY), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Αυγούστου 2008, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή κατά της αποφάσεως του εξεταστή περί μη καταχώρισεως ως κοινοτικού σήματος του εικονιστικού σήματος «BEST BUY» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 1, 2, 5 έως 12, 14 έως 17, 20 έως 22, 27, 28, 35, 37, 38 και 40 έως 42 — Διακριτικός χαρακτήρας σήματος που συνίσταται σε διαφημιστικό σύνθημα και συντίθεται από στοιχεία που, μεμονωμένα, στερούνται διακριτικού χαρακτήρα

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Media-Saturn-Holding GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 113 της 1.5.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2010 — Deepak Rajani (Dear!Net Online) κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Artoz-Papier AG

(Υπόθεση C-559/08 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα ATOZ — Ανακοπή από τον δικαιούχο του λεκτικού διεθνούς σήματος ARTOZ — Άρνηση καταχωρίσεως)

(2011/C 80/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναηρεσείων: Deepak Rajani (εκπρόσωπος: A. Kockläuner, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral), Artoz-Papier AG

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (όγδοο τμήμα) της 26ης Νοεμβρίου 2008, T-100/06, Rajani κατά ΓΕΕΑ — Artoz-Papier (ATOZ), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε ο αιτών την καταχώριση του λεκτικού σήματος ATOZ, για υπηρεσίες των κλάσεων 35 και 41, κατά της αποφάσεως R 1126/2004-2 του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο Πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς, της 11ης Ιανουαρίου 2006, που απέρριψε την προσφυγή που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών η οποία δεν έκανε δεκτή την καταχώριση του εν λόγω σήματος στο πλαίσιο της ανακοπής που άσκησε ο δικαιούχος των διεθνών λεκτικών σημάτων «ARTOZ», για υπηρεσίες των κλάσεων 35 και 41

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον D. Rajani στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 82 της 4.4.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Οκτωβρίου 2010 — Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, établi à Gallecs

(Υπόθεση C-342/09 P) ⁽¹⁾

[Αναίρεση — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β' και 5 — Εικονιστικό σήμα Gallecs — Ανακοπή του δικαιούχου των εθνικών εικονιστικών σημάτων GALLO, GALLO AZEITE NOVO και Azeite Novo καθώς και του κοινοτικού εικονιστικού σήματος GALLO — Απόρριψη της ανακοπής — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη]

(2011/C 80/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA (εκπρόσωπος: B. Braga da Cruz, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, établi à Gallecs

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (όγδοο τμήμα) της 11ης Ιουνίου 2009, Victor Guedes-Indústria e Comércio, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (T-151/08), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως που είχε ασκήσει ο δικαιούχος των εθνικών εικονιστικών σημάτων «GALLO», «GALLO AZEITE NOVO», «GALLO AZEITE» και του κοινοτικού εικονιστικού σήματος «GALLO» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 29 και 31, κατά της αποφάσεως R 986/2007-2 του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 16ης Ιανουαρίου 2008 που απέρριψε την προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών η οποία είχε απορρίψει την ανακοπή της αναιρεσείουσας κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως του εικονιστικού σήματος «Gallecs», για προϊόντα των κλάσεων 29, 31 και 35 — Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Victor Guedes — Indústria e Comércio SA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 267 της 7.11.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2010 — Dominio de la Vega, SL κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Ambrosio Velasco SA

(Υπόθεση C-459/09 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος DOMINIO DE LA VEGA — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα PALACIO DE LA VEGA — Ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως τμήμα του εδάφους της Ένωσης — Εκτίμηση της ομοιότητας μεταξύ των σημάτων — Δεσπόζον στοιχείο]

(2011/C 80/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Dominio de la Vega, SL (εκπρόσωποι: E. Caballero Oliver και A. Sanz-Bermell y Martínez, abogados)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo), Ambrosio Velasco SA (εκπρόσωπος: E. Armijo Chávarri, abogado)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου (έβδομο τμήμα) της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, T-458/07, Dominio de la Vega κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Οκτωβρίου 2007 (υπόθεση R 1431/2006-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Ambrosio Velasco, SA και της Dominio de la Vega, SL

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Dominio de la Vega, SL στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 24 της 30.1.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 6ης Οκτωβρίου 2010 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Inmogolf SA κατά Administración General del Estado

(Υπόθεση C-487/09) ⁽¹⁾

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 69/335/ΕΟΚ — Έμμεσοι φόροι — Συγκεντρώσεις κεφαλαίων — Μεταβιβάσεις κινητών αξιών — Εταιρικό κεφάλαιο αποτελούμενο κατά πλειοψηφία από ακίνητα)

(2011/C 80/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Inmogolf SA

κατά

Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως — Tribunal Supremo — Ερμηνεία των άρθρων 11, στοιχείο α', και 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 20) — Απαγόρευση επιβολής φόρου επί της δημιουργίας, εκδόσεως, εισαγωγής στο χρηματιστήριο ή θέσεως σε κυκλοφορία ή διαπραγματεύσεως μετοχών — Εξαίρεση — Φόρος επί της μεταβιβάσεως κινητών αξιών — Εθνικός φόρος επί της μεταβιβάσεως εταιρικών μεριδίων μιας εταιρείας, της οποίας το ενεργητικό αποτελείται κατά ποσοστό τουλάχιστον 50 % από ακίνητα, με αποτέλεσμα την απόκτηση του ελέγχου της εταιρείας από τον αγοραστή των κινητών αξιών

Διατακτικό

Η οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων και, ειδικότερα, τα άρθρα της 11, στοιχείο α', και 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', δεν απαγορεύουν ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η προβλεπόμενη στο άρθρο 108, παράγραφος 2, του νόμου 24/1988, της 28ης Ιουλίου 1988, για την αγορά αξιών, όπως έχει τροποποιηθεί από τον νόμο 18/91, της 6ης Ιουνίου 1991, η οποία, προς αποτροπή της φοροαποφυγής κατά τη μεταβίβαση ακινήτων μέσω παρεμβαλλόμενων εταιριών, επιβάλλει επί μεταβιβάσεων αξιών τον φόρο που προβλέπεται επί μεταβιβάσεων περιουσιακών στοιχείων όταν οι εν λόγω μεταβιβάσεις αφορούν μερίδια του εταιρικού κεφαλαίου εταιριών των οποίων το ενεργητικό αποτελείται κατά ποσοστό τουλάχιστον 50 % από ακίνητα

και όταν ο αγοραστής, μετά την εν λόγω μεταβίβαση, αποκτά θέση που του επιτρέπει να έχει τον έλεγχο της επιχείρησης, ακόμη και στις περιπτώσεις στις οποίες, αφενός, δεν υπήρχε πρόθεση φοροαποφυγής και, αφετέρου, οι εταιρίες αυτές είναι πλήρως λειτουργικές και τα ακίνητα δεν μπορούν να διαχωριστούν από την οικονομική δραστηριότητα που ασκούν οι εν λόγω εταιρίες.

⁽¹⁾ ΕΕ C 63 της 13.3.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 4ης Οκτωβρίου 2010 — Vladimir Ivanov κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-532/09 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης — Απώλεια ευκαιρίας προσλήψεως — Καταστρατήγηση διαδικασίας — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη)

(2011/C 80/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Vladimir Ivanov (εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και B. Eggers)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) στις 30 Σεπτεμβρίου 2009 στην υπόθεση T-166/08, Ivanov κατά Επιτροπής, με την οποία απορρίφθηκε η αγωγή του νυν αναιρεσείοντος με αντικείμενο την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη κατόπιν της αρνήσεως της Επιτροπής να τον προσλάβει ως τοπικό υπάλληλο διοικητικής και τεχνικής υποστήριξης στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στη Σόφια (Βουλγαρία) — Αυτοτέλεια της αγωγής λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης σε σχέση με την προσφυγή ακυρώσεως — Καταστρατήγηση διαδικασίας — Εξουσία αυτεπάγγελτης εφαρμογής του ως άνω κανόνα από το Πρωτοδικείο

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον V. Ivanov στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 51 της 27.2.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 29ης Σεπτεμβρίου 2010 — European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες αποφάσεις C-74/10 P και C-75/10 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσας — Άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου — Εκπροσώπηση διαδικού από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα τρίτου — Προδήλως απαράδεκτο)

(2011/C 80/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (εκπρόσωπος: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Martenczuk και N. Khan)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσας κατά της διατάξεως του Πρωτοδικείου (έκτο τμήμα) της 19ης Νοεμβρίου 2009, T-94/07, EREF κατά Επιτροπής, με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως προδήλως απαράδεκτη προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής C(2007) 4963 τελικό, της 24ης Οκτωβρίου 2006, με την οποία κρίθηκε ότι ορισμένες πηγές χρηματοδότησης που χρησιμοποίησε η εταιρία TVO για την κατασκευή πυρηνικού αντιδραστήρα στη Φινλανδία («σχέδιο Olkiluoto 3») δεν συνιστούν κρατική ενίσχυση — Εκπροσώπηση από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα τρίτου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσας.
- 2) Καταδικάζει την European Renewable Energies Federation ASBL στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 113 της 1.5.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2010 — Longevity Health Products, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Merck KGaA

(Υπόθεση C-84/10 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσας — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' — Λεκτικό σημείο «Kids Vits» — Ανακοπή του δικαιούχου του κοινοτικού λεκτικού σήματος VITS4KIDS — Επίπεδο προσοχής του ενδιαφερομένου κοινού — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Δικαίωμα ακροάσεως]

(2011/C 80/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Longevity Health Products, Inc. (εκπρόσωπος: J. E. Korab, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), Merck KGaA

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσας κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 9 Δεκεμβρίου 2009, στην υπόθεση T-484/08, Longevity Health Products κατά ΓΕΕΑ — Merck (Kids Vids), και με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 28ης Αυγούστου 2008, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταχώρισεως του λεκτικού σημείου «Kids Vits» ως κοινοτικού σήματος για ορισμένα προϊόντα της κλάσεως 5 και έγινε δεκτή η ανακοπή που άσκησε ο δικαιούχος του προγενέστερου λεκτικού κοινοτικού σήματος «VITS4KIDS» — Προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως ενώπιον δικαστηρίου — Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 — Κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ δυο σημάτων

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσας.
- 2) Καταδικάζει τη Longevity Health Products, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 100 της 17.4.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 9ης Σεπτεμβρίου 2010 — Franssons Verkstäder AB κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Lindner Recyclingtech GmbH

(Υπόθεση C-290/10 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσας — Προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου για την ακύρωση αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ — Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 — Προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής — Απαράδεκτο λόγω εκπρόθεσμης ασκήσεως — Αίτηση αναίρεσας προδήλως αβάσιμη]

(2011/C 80/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Franssons Verkstäder AB (εκπρόσωπος: O. Öhlén, advokat)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Lindner Recyclingtech GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2010, T-98/10, Franssons Verkstäder κατά ΓΕΕΑ, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε ο δικαιούχος του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος υπ' αριθ. 253778-0001 (κονιορτοποιητές άχυρου) κατά της αποφάσεως R 690/2007-3 του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 22ας Οκτωβρίου 2009, που ακυρώνει την απόφαση του τμήματος ακυρώσεως με την οποία απορρίφθηκε αίτηση κηρύξεως ακυρότητας, υποβληθείσα από την Lindner Recyclingtech — Προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής — Προδήλως απαράδεκτο

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Η Franssons Verkstäder AB φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 328 της 4.12.2010.

Αναίρεση που άσκησε στις 14 Οκτωβρίου 2010 ο Δημήτρης Πλατής κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (Πρώτο τμήμα) που εκδόθηκε στις 30 Σεπτεμβρίου 2010 στην υπόθεση T-311/10, Δημήτρης Πλατής κατά Συμβουλίου και Ελλάδος

(Υπόθεση C-513/10 P)

(2011/C 80/18)

Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Δημήτρης Πλατής (εκπρόσωπος: Π. Θεοδωρόπουλος, Δικηγόρος)

Αντίδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, Ελληνική Δημοκρατία.

Με διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2010, το Δικαστήριο (Εβδομο Τμήμα) διατάσσει η αίτηση αναίρεσως να απορριφθεί εν μέρει ως προδήλως αβάσιμη και εν μέρει ως προδήλως απαράδεκτη.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Bundesfinanzhof (Γερμανία) στις 15 Δεκεμβρίου 2010 — Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR) κατά Finanzamt Plauen, παρεμβαίνον: Bundesministerium der Finanzen

(Υπόθεση C-587/10)

(2011/C 80/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesfinanzhof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR)

Καθού: Finanzamt Plauen

Παρεμβαίνον: Bundesministerium der Finanzen

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Παρέχει η έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τον φόρο κύκλου εργασιών (¹), τη δυνατότητα να θεωρηθεί ότι υφίσταται απαλλασσόμενη από τον φόρο ενδοκοινοτική παράδοση μόνον εάν ο υποκείμενος στον φόρο αποδεικνύει λογιστικώς τον αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ του αγοραστή;

2) Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα αυτό,

α) το αν ο αγοραστής είναι επιχειρηματίας εγκατεστημένος σε τρίτη χώρα, ο οποίος έχει μεν αποστείλει το αγαθό που αποτελεί αντικείμενο της παραδόσεως στο πλαίσιο αλυσιδωτών πράξεων από ένα κράτος μέλος σε άλλο, πλην όμως δεν είναι εγγεγραμμένος σε κανένα κράτος μέλος ενόψει υπαγωγής του στον φόρο κύκλου εργασιών

και

β) το αν ο υποκείμενος στον φόρο απέδειξε ότι ο αγοραστής υπέβαλε φορολογική δήλωση για την ενδοκοινοτική απόκτηση;

(¹) ΕΕ L 145, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 17 Δεκεμβρίου 2010 — T. G. van Laarhoven κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-594/10)

(2011/C 80/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden.

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: T. G. van Laarhoven

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει το άρθρο 17, παράγραφος 6, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας⁽¹⁾ το να επέλθουν τροποποιήσεις σε ρύθμιση περιορίζουσα την έκπτωση φόρου όπως η επίμαχη ρύθμιση, σχετικά με την οποία ρύθμιση ένα κράτος μέλος θέλησε να ασκήσει την προβλεπόμενη στην ως άνω διάταξη δυνατότητα (διατηρήσεως του) αποκλεισμού της εκπτώσεως φόρου για ορισμένα αγαθά και υπηρεσίες, αν συνεπεία των τροποποιήσεων αυτών αυξήθηκε στις περισσότερες περιπτώσεις το ποσό που αποκλείεται από την έκπτωση φόρου, αλλά η βασική ιδέα και το όλο σύστημα της ρυθμίσεως έμειναν αμετάβλητα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει τότε ο εθνικός δικαστής να αφήσει ανεφάρμοστη ολόκληρη τη ρύθμιση που περιορίζει την έκπτωση φόρου ή δύναται να αρκестεί να αφήσει ανεφάρμοστη τη ρύθμιση στο μέτρο που αυτή διηύρυνε το πεδίο του αποκλεισμού ή περιορισμού ο οποίος υπήρχε κατά την έναρξη της ισχύος της έκτης οδηγίας;

(¹) Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49).

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-600/10)

(2011/C 80/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και W. Mölls)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 63 ΣΛΕΕ και το άρθρο 40 της Συμφωνίας ΕΟΧ, διότι έχει διατηρήσει σε ισχύ νομοθετικές διατάξεις που προβλέπουν δυσμενέστερη φορολογική μεταχείριση για τα μερίσματα και τους τόκους που καταβάλλονται στα ταμεία συντάξεων που υπέχουν περιορισμένη φορολογική υποχρέωση από ό,τι για τα μερίσματα και τους τόκους που καταβάλλονται στα ταμεία συντάξεων που υπέχουν απεριόριστη φορολογική υποχρέωση,
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της παρούσας προσφυγής είναι η γερμανική ρύθμιση που προβλέπει δυσμενέστερη φορολογική μεταχείριση για τα μερίσματα και τους τόκους που καταβάλλονται στα ταμεία συντάξεων που υπέχουν περιορισμένη φορολογική υποχρέωση (δηλαδή στα αλλοδαπά ταμεία) από ό,τι για τα μερίσματα και τους τόκους που καταβάλλονται στα ταμεία συντάξεων που υπέχουν απεριόριστη φορολογική υποχρέωση (δηλαδή στα ημεδαπά ταμεία).

Η δυσμενέστερη μεταχείριση των αλλοδαπών ταμείων έναντι των αντίστοιχων ημεδαπών φορέων οφείλεται στους εξής τρεις λόγους:

Κατά τη φορολόγηση των τόκων που εισπράττουν τα ταμεία συντάξεων δεν επιβάλλεται ούτε φόρος εισοδήματος από κινητές αξίες ούτε φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων, αν τους τόκους εισπράττει ημεδαπό ταμείο συντάξεων που απαλλάσσεται από τον φόρο. Επομένως, τα σχετικά έσοδα δεν φορολογούνται καθόλου. Για τα ημεδαπά ταμεία συντάξεων όμως δεν προβλέπεται καμία τέτοια απαλλαγή από τον φόρο εισοδήματος από κινητές αξίες, με αποτέλεσμα ο φόρος αυτός να επιβάλλεται οπωσδήποτε, και μάλιστα με συντελεστή 25 % επί του μικτού ποσού, συν την πρόσθετη εισφορά αλληλεγγύης.

Κατά τη φορολόγηση των μερισμάτων που εισπράττουν τα ταμεία συντάξεων, τα ημεδαπά ταμεία μπορούν να συνυπολογίζουν τον φόρο εισοδήματος από κινητές αξίες κατά τη διαδικασία της επιβολής του φόρου βάσει δήλωσης. Το αποτέλεσμα είναι, πρώτον, ότι οι δαπάνες λειτουργίας μπορούν να εκπίπτουν από τον φόρο και ότι φορολογείται μόνο το καθαρό εισόδημα. Η δεύτερη συνέπεια είναι ότι ο φόρος εισοδήματος από κινητές αξίες μπορεί να συνυπολογίζεται για τη γενική φορολογική οφειλή, οπότε εφαρμόζεται ο γενικός συντελεστής του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων, που ανέρχεται σε 15 %. Για τα αλλοδαπά ταμεία συντάξεων δεν ισχύει όμως καμία από αυτές τις δυνατότητας προσαρμογής: η επίμαχη ρύθμιση αποκλείει οποιαδήποτε δυνατότητα των ταμείων αυτών να εκπίπτουν τις δαπάνες λειτουργίας τους, ακόμη και αυτές που έχουν άμεση σχέση με τα εισοδήματα που έχουν πραγματοποιήσει στην ημεδαπή.

Τέλος, όσον αφορά τη φορολόγηση των τόκων που εισπράττουν τα ταμεία συντάξεων, ισχύει ουσιαστικά ό,τι ισχύει και για την εισπραγή μερισμάτων από τα ταμεία αυτά: όπως και στην περίπτωση των μερισμάτων, τα αλλοδαπά ταμεία συντάξεων αντιμετωπίζονται δηλαδή δυσμενέστερα τόσο σε σχέση με την έκπτωση των δαπανών λειτουργίας όσο και σε σχέση με τον φορολογικό συντελεστή.

Κατά την άποψη της Επιτροπής, η δυσμενής αυτή μεταχείριση των αλλοδαπών ταμείων συντάξεων είναι ασυμβίβαστη με την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων. Σε καμία περίπτωση δεν μπορεί η διαφοροποίηση αυτή να θεωρηθεί δικαιολογημένη.

Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ απαγορεύει οποιοδήποτε μέτρο που αντιμετωπίζει δυσμενέστερα τις διασυνοριακές κινήσεις κεφαλαίων από ό,τι τις κινήσεις εντός της ημεδαπής και μόνο. Συναφώς το άρθρο 65, παράγραφος 1, στοιχείο α', ΣΛΕΕ δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι κάθε φορολογική ρύθμιση που κάνει διάκριση μεταξύ των φορολογουμένων ανάλογα με τον τόπο κατοικίας τους ή με τον τόπο επένδυσης των κεφαλαίων τους είναι αυτόματα συμβατή με τη Συνθήκη. Το άρθρο 65, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ προβλέπει τον περιορισμό ότι τα εθνικά μέτρα που προβλέπονται στο άρθρο 63, παράγραφος 1, δεν μπορούν να αποτελούν ούτε μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ούτε συγκεκριμένο περιορισμό της ελεύθερης κίνησης των κεφαλαίων και των πληρωμών, όπως ορίζεται στο άρθρο 63. Οι διακρίσεις αυτές συμβιβάζονται με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μόνο εφόσον εφαρμόζονται σε καταστάσεις που δεν είναι αντικειμενικά συγκρίσιμες ή εφόσον είναι δικαιολογημένες βάσει επιτακτικών λόγων που ανάγονται στο γενικό συμφέρον. Οποιοσδήποτε τέτοιος δικαιολογητικός λόγος ισχύει μόνο κατά το μέτρο κατά το οποίο η επίμαχη ρύθμιση δεν βάνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου με τη ρύθμιση αυτή σκοπού.

Όσον αφορά το ζήτημα της έκπτωσης των δαπανών λειτουργίας η Επιτροπή επισημαίνει ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν τις απαγορεύσεις διακρίσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη ακόμη και σε σχέση με τους παρακρατούμενους στην πηγή φόρους. Συνεπώς το κράτος προέλευσης του εισοδήματος δεν μπορεί να επικαλείται μονομερείς ρυθμίσεις του άλλου κράτους μέλους για να μην εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του. Κατά την Επιτροπή, η Γερμανία δεν ισχυρίστηκε ότι έχει συμφωνήσει με τα άλλα κράτη μέλη να προβαίνουν, αντί για τη Γερμανία, στην έκπτωση των δαπανών λειτουργίας. Ακόμη και αν υπήρχε τέτοια συμφωνία, συχνά δεν θα καθιστούσε δυνατή την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού, για παράδειγμα αν τα σχετικά εισοδήματα απαλλάσσονται από τον φόρο στο άλλο κράτος ή αν ο φορολογούμενος συνολικά δεν πραγματοποιεί καθόλου κέρδη. Επιπλέον, στην περίπτωση της μεθόδου του συνυπολογισμού, η έκπτωση των δαπανών λειτουργίας στο κράτος της έδρας δεν μπορεί να αντικαταστήσει την έκπτωση στο κράτος προέλευσης του εισοδήματος. Στην περίπτωση αυτή δηλαδή αμφότερα τα κράτη φορολογούν καταρχήν το ίδιο εισόδημα. Επομένως, για να φορολογούνται όχι τα μικτά εισοδήματα, αλλά τα καθαρά, πρέπει αμφότερα τα κράτη να εφαρμόζουν τη νομοθεσία τους για την έκπτωση των δαπανών λειτουργίας. Η έκπτωση από το κράτος προέλευσης του εισοδήματος δεν έχει ως αποτέλεσμα τον διπλό συνυπολογισμό, αλλά διασφαλίζει απλώς την ίση μεταχείριση με τις καθαρά ημεδαπές καταστάσεις.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Upravno sodišče Republike Slovenije (Δημοκρατία της Σλοβενίας) στις 21 Δεκεμβρίου 2010 — Pelati doo κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-603/10)

(2011/C 80/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Upravno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Pelati doo.

Καθής: Δημοκρατία της Σλοβενίας.

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει η διάταξη του άρθρου 11 της οδηγίας 90/434/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ την έννοια ότι απαγορεύει εθνική νομοθεσία δυνάμει της οποίας η Δημοκρατία της Σλοβενίας, ως κράτος μέλος, εξαρτά φορολογικό ευεργέτημα προς όφελος εμπορικής εταιρίας η οποία προτίθεται να προβεί σε διαίρεση (διάσπαση τμήματος της εταιρίας και δημιουργία νέας εταιρίας) από την εμπρόθεσμη υποβολή της αιτήσεως για την έκδοση άδειας περί χορηγήσεως φορολογικών δικαιωμάτων σε περίπτωση διασπάσεως, εφόσον πληρούνται οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις ή δυνάμει της οποίας προβλέπεται αυτόματη απώλεια, λόγω παρελεύσεως της [τασσόμενης] προθεσμίας,

των κατά την εθνική νομοθεσία φορολογικών ευεργετημάτων προς όφελος του υποκείμενου στον φόρο;

⁽¹⁾ Οδηγία 90/434/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1990, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς για τις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών (ΕΕ L 225, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Provinciale di Parma (Ιταλία) στις 30 Δεκεμβρίου 2010 — Danilo Debiasi κατά Agenzia delle Entrate Ufficio Parma

(Υπόθεση C-613/10)

(2011/C 80/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Danilo Debiasi

Καθής: Agenzia delle Entrate — Ufficio Parma

Προδικαστικά ερωτήματα

Υφίσταται σύγκρουση μεταξύ, αφενός, του άρθρου 19, παράγραφος 5, και 19bis του DPR αριθ. 633/72 και, αφετέρου, του άρθρου 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, καθώς και του εγγράφου COM(2001) 260 τελικό της 23.05.2001 και του εγγράφου COM(2000) 348 τελικό της 07.06.2000, όπως επίσης και διαφορετική μεταχείριση του συστήματος ΦΠΑ σε κοινοτικό επίπεδο κα συνεκδοχικά αναγκαιότητα εναρμονίσεως με τις λοιπές ευρωπαϊκές νομοθεσίες, δεδομένου ότι ορισμένα κράτη μέλη εφαρμόζουν, υπό προϋποθέσεις, σύστημα φορολόγησής με μειωμένους συντελεστές;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) στις 22 Δεκεμβρίου 2010 — Rémi Paquot κατά État belge — SPF Finances

(Υπόθεση C-622/10)

(2011/C 80/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Namur

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Rémi Paquot

Καθού: État belge — SPF Finances

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποκλείουν, αφενός μεν, το άρθρο 6 του τίτλου I «Κοινές διατάξεις» της Συνθήκης της Λισσαβώνας, της 13ης Δεκεμβρίου 2007, με την οποία τροποποιήθηκε η υπογραφή στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992 Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τεθείσα σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2009 (άρθρο το οποίο σε μεγάλο βαθμό επαναλαμβάνει τις διατάξεις του άρθρου 6 του τίτλου I της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ της 7ης Φεβρουαρίου 1992, τεθείσα σε ισχύ από 1ης Νοεμβρίου 1993), καθώς και το άρθρο 234 (πρώην 177), της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Συνθήκη ΕΚ) της 25ης Μαρτίου 1957, αφετέρου δε, και/ή το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2000, εθνικές νομικές διατάξεις, όπως αυτές της 12ης Ιουλίου 2009, περί τροποποιήσεως του άρθρου 9, παράγραφος 2, του ειδικού νόμου της 6ης Ιανουαρίου 1989 περί Cour d'arbitrage (νυν Cour constitutionnelle), με τις οποίες καθίσταται δεσμευτική για τους εθνικούς δικαστές η νομολογία που προκύπτει από αποφάσεις που εκδίδει ανώτατο εθνικό δικαστήριο (εν προκειμένω το ως άνω Cour constitutionnelle) επί προσφυγών ακυρώσεως κατά διατάξεων του εθνικού δικαίου των οποίων επιλαμβάνεται, όταν οι προσφυγές αυτές βασίζονται σε παράβαση διατάξεων του απευθείας και κατά προτεραιότητα εφαρμοστέου στην εθνική έννομη τάξη δικαίου της Ένωσης;

2) Αποκλείουν, αφενός μεν, το άρθρο 6 του τίτλου I «Κοινές διατάξεις» της Συνθήκης της Λισσαβώνας, της 13ης Δεκεμβρίου 2007, με την οποία τροποποιήθηκε η υπογραφή στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992 Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τεθείσα σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2009 (άρθρο το οποίο σε μεγάλο βαθμό επαναλαμβάνει τις διατάξεις του άρθρου 6 του τίτλου I της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ της 7ης Φεβρουαρίου 1992, τεθείσα σε ισχύ από 1ης Νοεμβρίου 1993), καθώς και το άρθρο 234 (πρώην 177), της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Συνθήκη ΕΚ) της 25ης Μαρτίου 1957, αφετέρου δε, και/ή το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2000, εθνικές διατάξεις, όπως εν προκειμένω του άρθρου 26, παράγραφος 4, του βελγικού νόμου της 6ης Ιανουαρίου 1989 περί Cour d'arbitrage (νυν Cour constitutionnelle), όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο της 12ης Ιουλίου 2009, ερμηνευόμενες αυτοτελώς ή σε συνδυασμό με αυτές του άρθρου 9, παράγραφος 2, του εν λόγω ειδικού νόμου της 6ης Ιανουαρίου 1989, οι οποίες επιβάλλουν στους εθνικούς δικαστές την υποχρέωση να υποβάλλουν σε ανώτατο εθνικό δικαστήριο (εν προκειμένω το ως άνω Cour constitutionnelle), όλα τα προδικαστικά ερωτήματα που σχετίζονται με την ερμηνεία διατάξεων του απευθείας και κατά προτεραιότητα εφαρμοστέου στην εσωτερική έννομη τάξη δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν οι διατάξεις αυτές περιέχονται και στο εθνικό σύνταγμα, και εφόσον οι εν λόγω δικαστές τεκμαίρουν ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις παραβιάζονται στο πλαίσιο ενδίκων διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί, με αποτέλεσμα να αδυνατούν να εφαρμόσουν απευθείας το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τουλάχιστον στην περίπτωση που το εν λόγω ανώτατο δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί επί ταυτόσημου ζητήματος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal de première instance de Namur (Βέλγιο) στις 22 Δεκεμβρίου 2010 — Adrien Daxhelet κατά État belge — SPF Finances

(Υπόθεση C-623/10)

(2011/C 80/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Namur

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Adrien Daxhelet

Καθού: État belge — SPF Finances

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Αποκλείουν, αφενός μεν, το άρθρο 6 του τίτλου I «Κοινές διατάξεις» της Συνθήκης της Λισσαβώνας, της 13ης Δεκεμβρίου 2007, με την οποία τροποποιήθηκε η υπογραφή στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992 Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τεθείσα σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2009 (άρθρο το οποίο σε μεγάλο βαθμό επαναλαμβάνει τις διατάξεις του άρθρου 6 του τίτλου I της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ της 7ης Φεβρουαρίου 1992, τεθείσα σε ισχύ από 1ης Νοεμβρίου 1993), καθώς και το άρθρο 234 (πρώην 177), της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Συνθήκη ΕΚ) της 25ης Μαρτίου 1957, αφετέρου δε, και/ή το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2000, εθνικές νομικές διατάξεις, όπως αυτές της 12ης Ιουλίου 2009, περί τροποποιήσεως του άρθρου 9, παράγραφος 2, του ειδικού νόμου της 6ης Ιανουαρίου 1989 περί Cour d'arbitrage (νυν Cour constitutionnelle), με τις οποίες καθίσταται δεσμευτική για τους εθνικούς δικαστές η νομολογία που προκύπτει από αποφάσεις που εκδίδει ανώτατο εθνικό δικαστήριο (εν προκειμένω το ως άνω Cour constitutionnelle) επί προσφυγών ακυρώσεως κατά διατάξεων του εθνικού δικαίου των οποίων επιλαμβάνεται, όταν οι προσφυγές αυτές βασίζονται σε παράβαση διατάξεων του απευθείας και κατά προτεραιότητα εφαρμοστέου στην εθνική έννομη τάξη δικαίου της Ένωσης;

2) Αποκλείουν, αφενός μεν, το άρθρο 6 του τίτλου I «Κοινές διατάξεις» της Συνθήκης της Λισσαβώνας, της 13ης Δεκεμβρίου 2007, με την οποία τροποποιήθηκε η υπογραφή στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992 Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τεθείσα σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2009 (άρθρο το οποίο σε μεγάλο βαθμό επαναλαμβάνει τις διατάξεις του άρθρου 6 του τίτλου I της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως τροποποιήθηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ της 7ης Φεβρουαρίου 1992, τεθείσα σε ισχύ από 1ης Νοεμβρίου 1993), καθώς και το άρθρο 234 (πρώην 177), της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (Συνθήκη ΕΚ) της 25ης Μαρτίου 1957, αφετέρου δε, και/ή το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2000, εθνικές διατάξεις, όπως εν προκειμένω του άρθρου 26, παράγραφος 4, του βελγικού

νόμου της 6ης Ιανουαρίου 1989 περί Cour d'arbitrage (νυν Cour constitutionnelle), όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο της 12ης Ιουλίου 2009, ερμηνευόμενες αυτοτελώς ή σε συνδυασμό με αυτές του άρθρου 9, παράγραφος 2, του εν λόγω ειδικού νόμου της 6ης Ιανουαρίου 1989, οι οποίες επιβάλλουν στους εθνικούς δικαστές την υποχρέωση να υποβάλλουν σε ανώτατο εθνικό δικαστήριο (εν προκειμένω το ως άνω Cour constitutionnelle), όλα τα προδικαστικά ερωτήματα που σχετίζονται με την ερμηνεία διατάξεων του απευθείας και κατά προτεραιότητα εφαρμοστέου στην εσωτερική έννομη τάξη δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν οι διατάξεις αυτές περιέχονται και στο εθνικό σύνταγμα, και εφόσον οι εν λόγω δικαστές τεκμαίρουν ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις παραβιάζονται στο πλαίσιο ενδίκων διαφορών των οποίων έχουν επιληφθεί, με αποτέλεσμα να αδυνατούν να εφαρμόσουν απευθείας το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τουλάχιστον στην περίπτωση που το εν λόγω ανώτατο δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί επί ταυτόσημου ζητήματος;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Palermo (Ιταλία) στις 5 Ιανουαρίου 2011 — Ποινική διαδικασία κατά Fabio Caronna

(Υπόθεση C-7/11)

(2011/C 80/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Palermo

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Fabio Caronna

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η παράγραφος 2 του άρθρου 77 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι ακόμη και οι φαρμακοποιοί είναι υποχρεωμένοι να έχουν την άδεια χονδρικής πώλησης φαρμάκων ή η βούληση του κοινοτικού νομοθέτη ήταν να εξαιρέσει τους φαρμακοποιούς από την επιβολή της υποχρέωσης κατοχής της άδειας αυτής, όπως φαίνεται να προκύπτει από την ανάγνωση της τριακοστής έκτης αιτιολογικής σκέψης;
- 2) Ποια είναι η ορθή ερμηνεία της ρύθμισης που αφορά την άδεια χονδρικής πώλησης φαρμάκων και περιλαμβάνεται στα άρθρα 76 έως 84 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ, όσον αφορά ειδικότερα τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για να μπορεί ο φαρμακοποιός (ως φυσικό πρόσωπο και όχι ως εταιρία), ο οποίος, λόγω της ιδιότητάς του ως φαρμακοποιού, έχει την άδεια ή είναι εξουσιοδοτημένος, βάσει της εθνικής νομοθεσίας, να πωλεί λιανικώς φάρμακα, να προβαίνει επίσης στη χονδρική πώληση φαρμάκων;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Dublin Metropolitan District Court (Ιρλανδία) στις 10 Ιανουαρίου 2011 — Danise McDonagh κατά Ryanair Ltd

(Υπόθεση C-12/11)

(2011/C 80/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Dublin Metropolitan District Court

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγωνουσα: Danise McDonagh

Εναγόμενη: Ryanair Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά κάτι πέραν των «έκτακτων περιστάσεων», κατά την έννοια του κανονισμού 261/2004 ⁽¹⁾, η απαγόρευση κυκλοφορίας στον ευρωπαϊκό εναέριο χώρο, λόγω της έκρηξης στην Ισλανδία του ηφαιστείου Eyjafjallajökull, η οποία προκάλεσε εκτεταμένη και παρατεταμένη διακοπή της εναέριας κυκλοφορίας;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, εξαιρείται υπό τις περιστάσεις αυτές η παροχή φροντίδας βάσει των άρθρων 5 και 9;
- 3) Αν η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα είναι αρνητική, είναι άκυρα τα άρθρα 5 και 9 στο μέτρο που είναι αντίθετα προς τις αρχές της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, προς την αρχή της «θεμιτής ισορροπίας συμφερόντων» που κατοχυρώνεται με τη Σύμβαση του Μόντρεαλ και προς τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 4) Όταν η ματαίωση οφείλεται σε «έκτακτες περιστάσεις», η υποχρέωση των άρθρων 5 και 9 έχει την έννοια ότι περιέχει **σιωπηρό περιορισμό**, όπως είναι ο χρονικός και/ή οικονομικός περιορισμός, της παρεχόμενης φροντίδας;
- 5) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, είναι άκυρα τα άρθρα 5 και 9 στο μέτρο που είναι αντίθετα προς τις αρχές της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, προς την αρχή της «θεμιτής ισορροπίας συμφερόντων» που κατοχυρώνεται με τη Σύμβαση του Μόντρεαλ, καθώς και προς τα άρθρα 16 και 17 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) — Δήλωση της Επιτροπής
ΕΕ L 46, σ. 1

⁽¹⁾ ΕΕ 2001, L 311, σ. 67.

Αίτηση αναιρέσεως της 11ης Ιανουαρίου 2011 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε στις 27 Οκτωβρίου 2010 το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-24/05, Alliance One International, Inc. (πρώην Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-14/11 P)

(2011/C 80/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier, R. Sauer)

Έτεροι διάδικοι στη διαδικασία: Alliance One International, Inc. (πρώην Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd.

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει το σημείο 1 του διατακτικού της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως·
- να απορρίψει το σύνολο της ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου υποβληθείσας προσφυγής·
- να καταδικάσει την TCLT στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας και να καταδικάσει τις τρεις ανααιρεσίβλητες στα δικαστικά έξοδα της πρωτόδικης διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι η ανααιρεσιβαλλομένη απόφαση πρέπει να αναερθεί για τους εξής λόγους:

- 1) Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και δεν έλαβε υπόψη του πάγια νομολογία σύμφωνα με την οποία η ευθύνη κάθε εταιρίας πρέπει να εκτιμάται ανά περίπτωση.
- 2) Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι η μεταχείριση ορισμένων μητρικών εταιριών εκ μέρους της Επιτροπής καθορίζει τον εφαρμοστέο κανόνα για τη στοιχειοθέτηση της ευθύνης άλλων μητρικών εταιριών, ακόμα και αν κανόνας αυτός βαίνει πέραν αυτού που απαιτεί η νομολογία.
- 3) Εμποδίζοντας την Επιτροπή να προβάλει επιχειρήματα για να απαντήσει σε ισχυρισμούς αντλούμενους από δυσμενή διάκριση, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε το δικαίωμα της Επιτροπής σε κατ' αντιμωλία διαδικασία και ερμήνευσε εσφαλμένως την υποχρέωση αιτιολογήσεως.
- 4) Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως εφόσον η Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd ευρισκόταν σε αντικειμενικώς διαφορετική θέση από τη θέση της Intabex και της Universal.

Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-20/11)

(2011/C 80/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: I. Χατζηγιάννης και Ł. Habiak)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2007/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας ⁽¹⁾, ή εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας 2007/60/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 25 Νοεμβρίου 2009.

⁽¹⁾ ΕΕ L 288, σ. 27.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 17 Ιανουαρίου 2011 — Finnair Oyj κατά Timy Lassooy

(Υπόθεση C-22/11)

(2011/C 80/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Finnair Oyj

Καθού: Timy Lassooy

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει ο κανονισμός 261/2004 ⁽¹⁾ και, ειδικότερα, το άρθρο 4 αυτού την έννοια ότι η εφαρμογή του περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις όπου η άρνηση επιβίβασης οφείλεται σε υπεράριθμες κρατήσεις στις οποίες έχει προβεί ο αερομεταφορέας για οικονομικούς λόγους ή έχει επίσης την έννοια ότι η εφαρμογή αυτή επιβάλλεται και σε περιπτώσεις αρνήσεως επιβίβασης που οφείλεται σε άλλους λόγους, όπως είναι οι λόγοι που συνδέονται με τη λειτουργία της επιχειρήσεως του αερομεταφορέα;

2) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο ι', του κανονισμού την έννοια ότι οι σοβαροί λόγοι που αυτό προβλέπει πρέπει να συνδέονται μόνο με συμβάντα αφορώντα τους επιβάτες ή η άρνηση επιβίβασης μπορεί να δικαιολογείται και για άλλους λόγους; Αν ο κανονισμός πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι άρνηση επιβίβασης μπορεί να δικαιολογείται και για άλλους λόγους πέραν των συνδεομένων με τους επιβάτες, έχει ο κανονισμός αυτός την έννοια ότι η άρνηση επιβίβασης είναι δυνατή και λόγω της αναδιοργάνωσης του προγράμματος πτήσεων η οποία οφείλεται σε έκτακτες περιστάσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στη 14η και τη 15η αιτιολογική σκέψη του κανονισμού;

3) Έχει ο κανονισμός την έννοια ότι, επιπλέον των προβλεπόμενων στο άρθρο 5, παράγραφος 3, εκτάκτων περιστάσεων, σε περίπτωση ματαιώσεως πτήσεως ο αερομεταφορέας απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση όσον αφορά τους επιβάτες πτήσεων μεταγενέστερων της ματαιωθείσας για τον λόγο ότι επιχείρησε να καταναείμει τις αρνητικές συνέπειες από ματαίωση πτήσεως οφειλόμενη σε έκτακτες περιστάσεις που αυτός αντιμετωπίζει στο πλαίσιο της λειτουργίας του —όπως είναι οι απεργίες— σε μεγαλύτερο αριθμό επιβατών και όχι μόνο σε εκείνους της ματαιωθείσας πτήσεως, αναδιοργανώνοντας το πρόγραμμα πτήσεων κατά τρόπον ώστε μην επιβληθεί σε κανέναν επιβάτη υπερβολικός χρόνος αναμονής; Με άλλα λόγια, μπορεί ο αερομεταφορέας να επικαλείται έκτακτες περιστάσεις και έναντι επιβάτη χρονικά μεταγενέστερης πτήσεως η οποία δεν επηρεάστηκε άμεσα από τις περιστάσεις αυτές; Υπάρχει κάποια σημαντική διαφορά στην περίπτωση αυτή αν εκτιμηθεί η κατάσταση του επιβάτη και το δικαίωμα αποζημιώσεως με βάση το άρθρο 4, που αφορά άρνηση επιβίβασης, ή το άρθρο 5, που αφορά ματαίωση πτήσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημιώσεως των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2011 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Τσεχικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-37/11)

(2011/C 80/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková και E. Τσερέπα-Lacombe)

Καθής: Τσεχική Δημοκρατία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Τσεχική Δημοκρατία, ορίζοντας, με το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο q, του διατάγματος 77/2003, ότι ως «βούτυρο για επάλειψη» (romazánkové máslo) νοείται γαλακτομικό προϊόν από όξινη κρέμα γάλακτος,

εμπλουτισμένο με γάλα σε σκόνη ή ξινόγαλα, το οποίο περιέχει, ως προς το βάρος, κατά ποσοστό τουλάχιστον 31 % λιπαρές ουσίες του γάλακτος και κατά ποσοστό 42 % ξηρές ουσίες, και επιτρέποντας τη διάθεση ενός τέτοιου προϊόντος στο εμπόριο με την εμπορική ονομασία «βούτυρο για επάλειψη», παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 115 του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 (¹), σε συνδυασμό με το σημείο I, παράγραφος 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος XV του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 και με το τμήμα Α, σημεία 1 και 4 του προσαρτήματος στο παράρτημα XV του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007·

— να καταδικάσει την Τσεχική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 115 του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007, σε συνδυασμό με το σημείο I, παράγραφος 2, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος XV και με το τμήμα Α, σημεία 1 και 4 του προσαρτήματος στο παράρτημα XV του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007, ορίζει ότι η εμπορική ονομασία «βούτυρο» μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για προϊόντα τα οποία έχουν περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες γάλακτος τουλάχιστον 80 % και μέγιστη περιεκτικότητα σε νερό 16 %. Στην Τσεχική Δημοκρατία, βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο q, του διατάγματος αριθ. 77/2003, της 6ης Μαρτίου 2003, το οποίο εκδόθηκε από το Υπουργείο Γεωργίας, διατίθεται στην αγορά με την εμπορική ονομασία «βούτυρο για επάλειψη» προϊόν το οποίο είναι στερεό, λείο γαλάκτωμα λιπαρής ύλης σε νερό και το οποίο παράγεται ιδίως από όξινη κρέμα γάλακτος και περιέχει κατά το βάρος σε ποσοστό τουλάχιστον 31 % λιπαρές ουσίες του γάλακτος και σε ποσοστό 42 % ξηρές ουσίες. Δεδομένης της χαμηλότερης από την προβλεπόμενη περιεκτικότητάς του σε λιπαρές ουσίες γάλακτος, το προϊόν «βούτυρο για επάλειψη» δεν πληροί τις προϋποθέσεις για τη χρήση της εμπορικής ονομασίας «βούτυρο», υφίσταται δε παράβαση των προπαρατεθεισών διατάξεων της ΕΕ.

Βάσει του σημείου I, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος XV, σε συνδυασμό με το τμήμα Α, σημείο 4 του προσαρτήματος στο παράρτημα XV του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007, για γαλακτομικά προϊόντα με περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες γάλακτος χαμηλότερη του 39 % πρέπει να χρησιμοποιείται η εμπορική ονομασία «Γαλακτική λιπαρή ύλη για επάλειψη X %». Με την ονομασία αυτή δεν μπορεί να διατεθεί στο εμπόριο «βούτυρο για επάλειψη», οπότε υπάρχει παράβαση των προπαρατεθεισών διατάξεων του δικαίου της ΕΕ.

Κατ' εξαίρεση, επιτρέπεται η διάθεση προϊόντων στο εμπόριο με την εμπορική ονομασία «βούτυρο», μολονότι αυτά δεν πληρούν τις ανωτέρω προδιαγραφές, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του σημείου I, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, περίπτωση α', του παραρτήματος XV του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007. Τα προϊόντα αυτά παρατίθενται εξαντλητικώς στον κατάλογο προϊόντων του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) 445/2007 της Επιτροπής. Το «βούτυρο για επάλειψη» δεν καταχωρίστηκε στον κατάλογο αυτό, διότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις του σημείου I, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, περίπτωση α', του παραρτήματος XV του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνει επίκληση των εξαιρέσεων αυτών στην περίπτωση του «βουτύρου για επάλειψη».

(¹) ΕΕ 2007, L 299, της 16.11.2007, σ. 1.

Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας
Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά
Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-455/09) ⁽¹⁾

(2011/C 80/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέ-
σεως.

⁽¹⁾ EE C 24 της 30.1.2010.

Διάταξη του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου
της 28ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά
Πορτογαλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-525/09) ⁽¹⁾

(2011/C 80/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Ο πρόεδρος του έκτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υπο-
θέσεως.

⁽¹⁾ EE C 51 της 27.2.2010.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Φεβρουαρίου 2011 — Oyster Cosmetics κατά ΓΕΕΑ — Kadabell (Oyster cosmetics)

(Υπόθεση T-437/09) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του εικονιστικού κοινοτικού σήματος Oyster cosmetics — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα Kadus oystra AUTO STOP PROTECTION — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2011/C 80/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Oyster Cosmetics SpA (Castiglione delle Stiviere, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Perani και P. Pozzi, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Kadabell GmbH & Co. KG (Darmstadt, Γερμανία) (εκπρόσωπος: K. Sandberg, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 5ης Αυγούστου 2009 (υπόθεση R 1367/2008-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Kadabell GmbH & Co. KG και Oyster Cosmetics SpA.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Oyster Cosmetics SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 11 της 16.1.2010.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 21ης Ιανουαρίου 2011 — Vtesse Networks κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-54/07) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Τηλεπικοινωνίες — Φόρος ακίνητης περιουσίας των επιχειρήσεων στο Ηνωμένο Βασίλειο — Απόφαση διαπιστώνουσα ότι το επίμαχο μέτρο δεν αποτελεί ενίσχυση — Πράξη που δεν αφορά ατομικά την προσφεύγουσα — Απαράδεκτο)

(2011/C 80/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vtesse Networks Ltd (Hertford, Hertfordshire, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: H. Mercer, barrister, και J. Ballard, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: N. Khan και H. van Vliet)

Παραμβαίνουσες υπέρ της προσφεύγουσας: AboveNet Communications UK Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)· Gamma Telecom Ltd (Newbury, Berkshire, Ηνωμένο Βασίλειο)· και VTL (UK) Ltd (Egham, Surrey, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: I. Forrester, QC, C. Arhold και K. Struckmann, δικηγόροι)

Παραμβαίνοντες υπέρ της καθής: British Telecommunications plc (Λονδίνο) (εκπρόσωποι: G. Robert και C. Berg, solicitors)· και Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: V. Jackson, επικουρούμενος από τους C. Vajda, QC, και T. Morshead, barrister)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως 2006/951/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 2006, σχετικά με την εφαρμογή από το Ηνωμένο Βασίλειο του φόρου μη οικιακής περιουσίας στις υποδομές τηλεπικοινωνιών στο Ηνωμένο Βασίλειο [C-4/2005 (πρώην NN 57/2004, πρώην CP 26/2004)] (EE L 383, σ. 70).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η Vtesse Networks Ltd φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, η AboveNet Communications UK Ltd, η Gamma Telecom Ltd, VTL (UK) Ltd και η British Telecommunications plc φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

⁽¹⁾ EE C 82 της 14.4.2007.

Προσφυγή της 22ας Δεκεμβρίου 2010 — Aktieselskabet af 21. november 2001 κατά ΓΕΕΑ — Parfums Givenchy (only givenchy)**(Υπόθεση T-586/10)**

(2011/C 80/36)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Δανία) (εκπρόσωπος: C. Christiansen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Parfums Givenchy SA (Levallois Perret, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 7ης Οκτωβρίου 2010, στην υπόθεση R 1556/2009-2, και
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το έγχρωμο εικονιστικό σήμα «only givenchy», για προϊόντα της κλάσεως 3 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 3980241

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Καταχωρισμένο υπ' αριθ. VR 2001 03359 δανικό λεκτικό σήμα «ONLY», μεταξύ άλλων, για προϊόντα των κλάσεων 3 και 9· καταχωρισμένο υπ' αριθ. VR 2000 02183 δανικό λεκτικό σήμα «ONLY», για προϊόντα της κλάσεως 25· καταχωρισμένο υπ' αριθ. 638833 κοινοτικό λεκτικό σήμα «ONLY», για προϊόντα των κλάσεων 14, 18 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', και 5, του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, λόγω της εσφαλμένης διαπιστώσεως του τμήματος προσφυγών ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των προγενέστερων σημάτων και του επίμαχου σήματος και ότι το ενδιαφερόμενο κοινό δεν θα συνέδεε ή δεν θα συσχέτιζε τα εν λόγω σήματα.

Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2010 — El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — Technisynthese (BTS)**(Υπόθεση T-592/10)**

(2011/C 80/37)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. E. López Camba και J. L. Rivas Zurdo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Technisynthese SARL (Saint Pierre Montlimart, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εξ ολοκλήρου την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 23ης Σεπτεμβρίου 2010, στην υπόθεση R 1380/2009-1, και
- να καταδικάσει το καθού και τους τυχόν παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «BTS» για προϊόντα των κλάσεων 14, 18, 25 και 28

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Technisynthese SARL

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Κοινοτικά και εθνικά λεκτικά σήματα που περιέχουν το λεκτικό στοιχείο «TBS» για προϊόντα των κλάσεων 18 και 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών, δέχθηκε την ανακοπή

Λόγοι ακυρώσεως: Μη απόδειξη της φήμης και της χρήσεως των προγενέστερων σημάτων και παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, δεδομένου ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

**Προσφυγή της 29ης Δεκεμβρίου 2010 — El Corte Inglés
κατά ΓΕΕΑ — Ruan (B)****(Υπόθεση T-593/10)**

(2011/C 80/38)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. L. Rivas Zurdo και E. Seijo Veigueta, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Jian Min Ruan (Mem Martins, Πορτογαλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 4ης Οκτωβρίου 2010, επί της υποθέσεως R 576/2010-2, και να αποφανθεί ότι, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, το ΓΕΕΑ έπρεπε να κάνει δεκτή την προσφυγή της ανακόπτουσας και ότι έπρεπε να ακυρωθεί εξ ολοκλήρου η απόφαση του τμήματος ανακοπών με την οποία έγινε δεκτή η καταχώριση, υπό τον αριθμό 6.379.721, του σήματος «B» (MIXTA) ως κοινοτικού, και

— να καταδικαστούν οι αντίδικοι στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών/ούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Jian Min Ruan

Σήμα προς καταχώριση: Το ερυθρόλευκο εικονιστικό σήμα που περιέχει το γράμμα «B» για προϊόντα της κλάσεως 25

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Εικονιστικό σήμα που περιέχει το γράμμα «B» για προϊόντα της κλάσεως 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, διότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

**Προσφυγή της 28ης Δεκεμβρίου 2010 — Almunia Textil
κατά ΓΕΕΑ — FIBA Europe (EuroBasket)****(Υπόθεση T-596/10)**

(2011/C 80/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Almunia Textil, SA (La Almunia de Doña Godina, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. E. Astiz Suárez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: FIBA Europe eV (Μόναχο, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 6 Οκτωβρίου 2010 απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στην υπόθεση R 280/2010-1.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: FIBA Europe eV.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «EuroBasket» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 14, 16, 24, 25, 26, 28, 35, 38 και 41.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Το κοινοτικό και εθνικό εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «Basket» για προϊόντα των κλάσεων 18, 25 και 28.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική αποδοχή της ανακοπής και μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος για τα προϊόντα των κλάσεων 9, 25, 28 και 41.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Αποδοχή της προσφυγής και απόρριψη της ανακοπής.

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, διότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2010 — Biodes κατά ΓΕΕΑ — Manasul International (BIESUL)

(Υπόθεση T-597/10)

(2011/C 80/40)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biodes, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Manresa Medina, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Manasul International, SL (Ponferrada, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 23ης Σεπτεμβρίου 2010, στην υπόθεση R 1519/2009-1 και
- να καταδικάσει το καθού και τους ενδεχόμενους υπέρ του παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «BIESUL» για προϊόντα των κλάσεων 5, 30 και 31

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Manasul International, SL

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Τα εθνικά εικονιστικά σήματα που περιέχουν τα λεκτικά στοιχεία «MANASUL» και «MANASUL ORO» για προϊόντα των κλάσεων 5, 30 και 31

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται την προσφυγή και απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως του οικείου σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, λόγω ελλείψεως οποιασδήποτε ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημάτων και λόγω της παραλείψεως του τμήματος προσφυγών να εξετάσει τις αποδείξεις της χρήσεως των προγενέστερων σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2010 — Biodes κατά ΓΕΕΑ — Manasul International (LINEASUL)

(Υπόθεση T-598/10)

(2011/C 80/41)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Biodes, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Manresa Medina, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Manasul International, SL (Ponferrada, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 23ης Σεπτεμβρίου 2010, στην υπόθεση R 1520/2009-1, και
- να καταδικάσει το καθού και τους τυχόν παρεμβαίνοντες υπέρ αυτού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «LINEASUL» για προϊόντα των κλάσεων 5, 30 και 31

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Manasul International, SL

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: Τα εθνικά εικονιστικά σήματα που περιέχουν τα λεκτικά στοιχεία «MANASUL» και «MANASUL ORO» για προϊόντα των κλάσεων 5, 30 και 31

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την ανακοπή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Δέχεται την προσφυγή και απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, δεδομένου ότι δεν υφίσταται ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρτιθέμενων σημάτων και ότι το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εξετάσει τα στοιχεία που αποδεικνύουν τη χρήση των προγενέστερων σημάτων

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 11ης Ιανουαρίου 2011 — Timab Industries και CFPR κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-14/11)

(2011/C 80/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Timab Industries (Dinard, Γαλλία) και Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Γαλλία) (εκπρόσωπος: N. Lenoir, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 17ης Νοεμβρίου 2010, από την οποία συνάγεται εμμέσως η άρνηση παροχής προσβάσεως σε έγγραφα της Επιτροπής τα οποία αφορούν τη διαδικασία που κίνησε η Επιτροπή στην υπόθεση COMP/38.866 όσον αφορά σύμπραξη στην ευρωπαϊκή αγορά των φωσφορικών αλάτων που προορίζονται για τις ζωοτροφές.

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, κατά το μέτρο που η Επιτροπή δεν απάντησε στην επιβεβαιωτική αίτηση για πρόσβαση στην απόφαση της ή στις αποφάσεις της περί καθορισμού των κλιμάκων των πιθανών προστίμων όσον αφορά τους αποδέκτες της αποφάσεως E(2010) 5004 τελικό, η οποία εκδόθηκε κατά το πέρας διαδικασίας διευθετήσεως διαφορών.
- 2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πλάνες περί το δίκαιο και από πρόδηλες πλάνες εκτιμήσεως, κατά το μέτρο που η Επιτροπή επικαλέσθηκε, στο πλαίσιο της διαδικασίας εξετάσεως της αιτήσεως για πρόσβαση στα έγγραφα, το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, και παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001⁽¹⁾ προκειμένου να δικαιολογήσει την άρνηση παροχής προσβάσεως στα ως άνω έγγραφα. Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι τα έγγραφα των οποίων ζητήθηκε η γνωστοποίηση:
 - δεν αποτελούν γνωμοδοτήσεις, αλλά αποφάσεις ως προς τις οποίες δεν έχει αποδειχθεί ότι η γνωστοποίησή τους μπορεί να έχει σοβαρή επίπτωση επί της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων·
 - δεν περιέχουν κανένα ευαίσθητο εμπορικό στοιχείο·
 - δεν έχουν καμία σχέση με δραστηριότητες εποπτείας, έρευνας και ελέγχου.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2011 — El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ — BA&SH (ba&sh)

(Υπόθεση T-23/11)

(2011/C 80/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: El Corte Inglés, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: M. López Camba και J. Rivas Zurdo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: BA&SH SAS (Παρίσι, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 7ης Οκτωβρίου 2010 στην υπόθεση R 94/2010-2,
- να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «ba&sh», για προϊόντα των κλάσεων 3, 14, 18 και 25 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 5679758

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: υπ' αριθ. 2211312, καταχωρισμένο στην Ισπανία, έγχρωμο εικονιστικό σήμα «BASS10» για προϊόντα της κλάσεως 3· υπ' αριθ. 2140717, καταχωρισμένο στην Ισπανία, έγχρωμο εικονιστικό σήμα «BASS10» για προϊόντα της κλάσεως 18· υπ' αριθ. 2140718, καταχωρισμένο στην Ισπανία, έγχρωμο εικονιστικό σήμα «BASS10» για προϊόντα της κλάσεως 25· υπ' αριθ. 182223832, καταχωρισμένο στην Ισπανία, έγχρωμο εικονιστικό σήμα «BASS10» για προϊόντα της κλάσεως 14

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: εξ ολοκλήρου απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη στα άρθρα 42, παράγραφος 2, και 42, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, διότι το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε εσφαλμένως ότι δεν αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση του σήματος για τα συγκεκριμένα αγαθά. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αντίθετη στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, διότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων λόγω της ομοιότητάς τους, τα δε οικεία προϊόντα είναι εν μέρει πανομοιότυπα και εν μέρει όμοια με τα καλυπτόμενα από τα προγενέστερα σήματα.

Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2011 — Bank Refah Kargaran κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-24/11)**

(2011/C 80/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Refah Kargaran (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωπος: J.-M. Thouvenin, δικηγόρος)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2010/644/ΚΕΠΠΑ της 25ης Οκτωβρίου 2010, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- να αναγνωρίσει ότι η απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ δεν έχει εφαρμογή έναντι της προσφεύγουσας·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλονται από την προσφεύγουσα κατ' ουσία ταυτίζονται ή προσομοιάζουν με τα προβληθέντα στην υπόθεση T-4/11, Export Development Bank of Iran κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2011 — Germans Boada κατά ΓΕΕΑ (Μηχάνημα κοπής κεραμικής ύλης)**(Υπόθεση T-25/11)**

(2011/C 80/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Germans Boada, SA (Rubí, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Carbonell Callicó, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να τροποποιήσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Οκτωβρίου 2010, στην υπόθεση R 771/2010-1, σύμφωνα με

το άρθρο 65, παράγραφος 3, του κανονισμού για το σήμα, καθότι παραβιάζει την αρχή της ισότητας και παραβαίνει τα άρθρα 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 7, παράγραφος 3, του κανονισμού για το σήμα, και να επιτρέψει την καταχώριση του τρισδιάστατου σήματος 7.317.911·

— επικουρικώς, και μόνο σε περίπτωση που απορριφθεί το ως άνω αίτημα, να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 28ης Οκτωβρίου 2010, στην υπόθεση R 771/2010-1, καθότι παραβαίνει τα άρθρα 75 και 76 του κανονισμού για το σήμα·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το τρισδιάστατο σήμα που αναπαριστά μηχανήμα κοπής κεραμικής ύλης, για προϊόντα της κλάσεως 8

Απόφαση του εξεταστή: Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 ⁽¹⁾, δεδομένου ότι το προς καταχώριση σήμα έχει διακριτικό χαρακτήρα και του άρθρου 7, παράγραφος 3 του ίδιου Κανονισμού, δεδομένου ότι αποδείχτηκε ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος με τη χρήση. Προσβολή της αρχής της ισότητας και του άρθρου 14 της Συμβάσεως για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθόσον το ΓΕΕΑ έπρεπε να λάβει υπόψη αποκλειστικώς τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά στοιχεία που οι διάδικοι επικαλέστηκαν εμπροθέσμως. Παράβαση των άρθρων 75 και 76 του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009, καθόσον το ΓΕΕΑ δεν έλαβε υπόψη πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία που η προσφεύγουσα επικαλέστηκε νομοτύπως και εμπροθέσμως

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Προσφυγή της 14ης Ιανουαρίου 2011 — Technische Universität Dresden κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**(Υπόθεση T-29/11)**

(2011/C 80/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Technische Universität Dresden (Δρέσδη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: G. Brüggem, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 4 Νοεμβρίου 2010 απόφαση της Επιτροπής –χρεωστικό σημείωμα 3241011712– για την επιστροφή ποσού ύψους 55 377,62 ευρώ,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, το προσφεύγον ισχυρίζεται τα ακόλουθα:

- 1) Παράβαση του κοινοτικού δικαίου εξαιτίας εσφαλμένης εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών.

Το προσφεύγον προβάλλει εσφαλμένη ή ανύπαρκτη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών σχετικά με την επιλεξιμότητα ορισμένων δαπανών προσωπικού, καθώς και δαπανών διαμονής και ταξιδιών. Προβάλλει επίσης εσφαλμένη ή ανύπαρκτη εκτίμηση όσον αφορά διάφορες υπηρεσίες.

- 2) Παράβαση του κοινοτικού δικαίου λόγω σοβαρών πλημμελειών στην αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Στο πλαίσιο αυτό, το προσφεύγον προβάλλει έλλειψη αιτιολογίας στο χρεωστικό σημείωμα, έλλειψη αιτιολογίας στην αναγνώριση και την άρνηση χρηματοδότησης δαπανών διαμονής και ταξιδιού, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας ως προς την αύξηση του μη επιλέξιμου ποσού σχετικά με την κατηγορία «διάφορες υπηρεσίες».

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Peeters Landbouwmachines κατά ΓΕΕΑ — Fors MW (BIGAB)

(Υπόθεση T-33/11)

(2011/C 80/47)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Peeters Landbouwmachines BV (Etten-Leur, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: P.N.A.M. Claassen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: AS Fors MW (Saue, Δημοκρατία της Εσθονίας)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 4ης Νοεμβρίου 2010 στην υπόθεση R 210/2010-1·
- να υποχρεώσει το καθού να κηρύξει άκυρο το καταχωρισθέν κοινοτικό σήμα που αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας ή να υποχρεώσει το καθού να κηρύξει άκυρο το καταχωρισθέν κοινοτικό σήμα που αποτελεί αντι-

κείμενο της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας όσον αφορά την καταχώριση για την κλάση 7· και

- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: Το λεκτικό σήμα «BIGAB» για προϊόντα των κλάσεων 6, 7 και 12 — Καταχώριση κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 4363842

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Λόγοι της αιτήσεως περί κηρύξεως της ακυρότητας: Η αιτούσα την κήρυξη της ακυρότητας στήριξε την αίτησή της σε απόλυτους και σχετικούς λόγους ακυρότητας, σύμφωνα με τα άρθρα 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 53, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: Απορρίπτει την αίτηση περί κηρύξεως της ακυρότητας στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Λόγοι ακυρώσεως: Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το τμήμα προσφυγών έσφαλε κατά την εκτίμηση της κακοπιστίας και παρέλειψε να αναγνωρίσει τη σπουδαιότητα της ομοιότητας μεταξύ των αγαθών που καλύπτονται από τα συγκρινόμενα σήματα.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Canon Europa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-34/11)

(2011/C 80/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Canon Europa NV (Amstelveen, Κάτω Χώρες), (εκπρόσωποι: P. De Baere και P. Muñiz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·
- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 861/2010, της 5ης Οκτωβρίου 2010, περί τροποποίησης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 2010, L 284, σ. 1) και ειδικότερα τις υποδιακρίσεις στη διάκριση 8443 31 του εναρμονισμένου συστήματος («ΕΣ») και τους αντίστοιχους δασμούς, και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΕ) 861/2010, της 5ης Οκτωβρίου 2010, περί τροποποίησης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 2010, L 284, σ. 1), και ειδικότερα τις υποδιακρίσεις στη διάκριση 8443 31 του ΕΣ και τους αντίστοιχους δασμούς.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακυρώσεως:

Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσφυγή ακυρώσεως είναι παραδεκτή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, καθόσον το προσβαλλόμενο μέτρο είναι κανονιστική πράξη που αφορά άμεσα την προσφεύγουσα και το οποίο δεν συνεπάγεται περαιτέρω μέτρα εφαρμογής.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι άκυρη διότι περιορίζει το περιεχόμενο της διάκρισης 8443 31 του ΕΣ 2007, αποκλείοντας από το πεδίο εφαρμογής της τις πολυλειτουργικές συσκευές (MFM), οι οποίες προηγούμενως κατατάσσονταν στη διάκριση 8471 60 του ΕΣ 2002, ενώ η καθής δεν έχει δικαίωμα να τροποποιήσει το περιεχόμενο των διακρίσεων του ΕΣ σύμφωνα με το άρθρο 3 της σύμβασης για το ΕΣ⁽¹⁾, και με το άρθρο 1.2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου⁽²⁾.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι άκυρη, διότι τροποποιεί το ύψος των δασμών που εφαρμόζονται σε ορισμένες MFM οι οποίες υπάγονταν προηγούμενως στις διακρίσεις 8471 60 και 8517 21 του ΕΣ 2002, και συνιστά, επομένως, παράβαση του άρθρου 9.2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου.

Τέλος, η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά παράβαση του άρθρου II της GATT του 1994⁽³⁾ και των υποχρεώσεων που ανέλαβε η ΕΕ στον πίνακά της παραχωρήσεων, διότι επιβάλλει δασμούς σε ορισμένες MFM για τις οποίες η ΕΕ είχε δεσμευθεί να καταργήσει όλους τους δασμούς.

(1) Διεθνής σύμβαση για το εναρμονισμένο σύστημα περιγραφής και κωδικοποίησης των εμπορευμάτων της 14ης Ιουνίου 1983.

(2) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ 1987, L 256, σ. 1).

(3) Γενική Συμφωνία Δασμών και Εμπορίου του 1994.

Προσφυγή-αγωγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Kyocera Mita Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-35/11)

(2011/C 80/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kyocera Mita Europe BV (εκπρόσωποι: P. De Baere και P. Muñiz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή·

— να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 861/2010, της 5ης Οκτωβρίου 2010, περί τροποποίησης του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο⁽¹⁾ και ειδικότερα στον βαθμό που προσθέτει υποδιακρίσεις στη διάκριση 8443 31 του εναρμονισμένου συστήματος («ΕΣ») και τους αντίστοιχους δασμούς, και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει λόγους ακυρώσεως που είναι πανομοιότυποι με εκείνους που επικαλείται η προσφεύγουσα στην υπόθεση T-34/11, Canon Europa κατά Επιτροπής.

(1) ΕΕ 2010, L 284, σ. 1

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Japan Airlines κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-36/11)

(2011/C 80/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Japan Airlines International Co., Ltd. (εκπρόσωποι: J-F. Bellis και K. Van Hove, δικηγόροι, και R. Burton, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 9ης Νοεμβρίου 2010,

— άλλως, ασκώντας την πλήρη δικαιοδοσία του, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα και στην AL και Japan Airlines Corporation, και

— καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ακύρωση της αποφάσεως C(2010) 7694 τελικό της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.258 — Αεροπορική μεταφορά φορτίων. Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα, όπως και η Japan Airlines Corporation (JAC) (η οποία απορροφήθηκε από την προσφεύγουσα και έπαυσε να υπάρχει), παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, συντονίζοντας, από κοινού με άλλους αερομεταφορείς, τη συμπεριφορά της στον τομέα της τιμολογήσεως για την παροχή υπηρεσιών αεροπορικής μεταφοράς φορτίων, όσον αφορά (i) επίναυλους καυσίμου, (ii) πρόσθετα τέλη ασφαλείας και (iii) τη μη καταβολή προμήθειας επί των προσθίτων τελών.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει οκτώ λόγους ακυρώσεως:

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς τις διατάξεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 ΕΟΧ, στο μέτρο που η Επιτροπή προσδιορίζει το περιεχόμενο της παραβάσεως στην οποία διαπιστώνει ότι μετέσχε η προσφεύγουσα ως περιλαμβάνον δρομολόγια τα οποία η προσφεύγουσα δεν πραγματοποιούσε και ούτε είχε δικαίωμα να πραγματοποιοίει.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς τις διατάξεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 ΕΟΧ, στο μέτρο που η Επιτροπή θεώρησε ότι είχε αρμοδιότητα να αποφανθεί σχετικά με υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων επιστροφής σε δρομολόγια μεταξύ ΕΟΧ και τρίτων χωρών, οσάκις οι υπηρεσίες αυτές χρεώνονται σε πελάτες εγκατεστημένους εκτός του ΕΟΧ.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση παραβιάζει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή εφαρμόζει στους διάφορους αερομεταφορείς διαφορετικές απαιτήσεις ως προς την απόδειξη.
- 4) Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων και προς την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή περιλαμβάνει στην αξία των πωλήσεων, που αποτελούν τη βάση για τον υπολογισμό του προστίμου, εισοδήματα προερχόμενα από στοιχεία της τιμής σχετικά με τις υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων τα οποία ουδεμία σχέση έχουν με την παράβαση.
- 5) Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς τις κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθόσον η Επιτροπή περιλαμβάνει στην αξία των πωλήσεων, που αποτελούν τη βάση για τον υπολογισμό του προστίμου, εισοδήματα προερχόμενα από υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων σε δρομολόγια επιστροφής μεταξύ του ΕΟΧ και τρίτων χωρών.
- 6) Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή περιόρισε τη μείωση του προστίμου που παρέσχε στην προσφεύγουσα βάσει του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου σε ποσοστό 15 %.
- 7) Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, δεδομένου η Επιτροπή δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα μείωση κατά 10 % του ποσού του προστίμου, λόγω της περιορισμένης συμμετοχής της στην παράβαση, ενώ παρέσχε τη μείωση σε άλλους αποδέκτες της αποφάσεως που βρίσκονται σε κατάσταση αντικειμενικώς όμοια με αυτή της προσφεύγουσας.
- 8) Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η απόφαση αντιβαίνει προς την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις ειδικές περιστάσεις της υποθέσεως.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Cargolux Airlines κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-39/11)

(2011/C 80/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: J. Joshua, Barrister, και G. Goeteyn, Solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει τα άρθρα 1 έως 4, κατά το μέτρο που αφορούν την προσφεύγουσα,
- να ακυρώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με το άρθρο 5,
- επικουρικώς, να μειώσει ουσιωδώς το πρόστιμο κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 7694 τελικό της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2010, στην υπόθεση COMP/39.258 — Αεροπορική μεταφορά φορτίων, κατά το μέτρο που η Επιτροπή έκρινε με αυτή ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ συντονίζοντας, από κοινού με άλλους μεταφορείς, διάφορα στοιχεία της τιμής, την οποία χρεώνει για υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων, σχετικά με (i) επίναυλους καυσίμου, (ii) πρόσθετα τέλη ασφαλείας και (iii) τη μη καταβολή προμήθειας επί των προσθιτών τελών.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται πέντε λόγους ακυρώσεως:

- 1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, καθόσον η Επιτροπή μη ορθώς θεώρησε ότι η συμπεριφορά έχει ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού και καθόσον δεν απέδειξε την ύπαρξη αντίθετων προς τον ανταγωνισμό αποτελεσμάτων. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:
 - η έννοια της συμπεριφοράς έχουσας ως αντικείμενο τον περιορισμό του ανταγωνισμού δεν απαλλάσσει την Επιτροπή από την υποχρέωση να προβεί σε εκτίμηση, πράγμα που αυτή παρέλειψε να πράξει·
 - η απόφαση δεν περιλαμβάνει θεωρητικό συλλογισμό σε σχέση με τη ζημία, λαμβανομένου ειδικότερα υπόψη του ότι δεν ενέμεινε σε κανένα από τα επιχειρήματα που είχαν διατυπωθεί σχετικά με τον καθορισμό των βασικών τιμών.
- 2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από παράβαση ουσιωδούς τύπου, έλλειψη αιτιολογίας, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και πρόδηλη πλάνη εκτίμησης, καθόσον η Επιτροπή παρέλειψε να καθορίσει με επαρκή ακρίβεια το περιεχόμενο και τις παραμέτρους των συμπεριφορών οι οποίες, κατά την άποψή της, συνιστούσαν ενιαίες και διαρκείς παραβάσεις.

3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή παρέλειψε να επικαλεστεί ένα σύνολο αξιόπιστων αποδεικτικών στοιχείων προς θεμελίωση των συμπερασμάτων της ή να αποδείξει, σύμφωνα με τα κατά νόμο κριτήρια, τα γεγονότα στα οποία στηρίζει τις διαπιστώσεις της. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:

— κανένα από τα περιεχόμενα στην ανακοίνωση των αιτιάσεων σφάλματα, τα οποία έδωσε υπόψη της Επιτροπής κατά το χρονικό εκείνο σημείο, δεν διορθώθηκε με την απόφαση·

— η Επιτροπή χρησιμοποίησε κατά τρόπο καταχρηστικό την έννοια της ενιαίας και διαρκούς παραβάσεως, εμμένοντας στο ότι μια απολύτως αθώα συμπεριφορά μπορεί να αποτελέσει στοιχείο του παράνομου εγχειρήματος και χρησιμοποιήσει τον χαρακτηρισμό «παγκόσμια σύμπραξη», προκειμένου να δικαιολογήσει τη χρησιμοποίηση επιβαρυντικών αποδεικτικών στοιχείων τα οποία δεν έχουν σχέση με την υπόθεση.

4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, καθόσον μη ορθώς θεώρησε ότι είχε αρμοδιότητα όσον αφορά τον προβαλλόμενο αντίθετο προς τους κανόνες του ανταγωνισμού συντονισμό στον τομέα των πτήσεων με προέλευση αερολιμένες τρίτων χωρών και προορισμό εσωτερικούς αερολιμένες του ΕΟΧ («πτήσεις επιστροφής»). Κατά την προσφεύγουσα, οι δραστηριότητες αυτές δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

5) Πέμπτος λόγος ακυρώσεως, προβαλλόμενος προς στήριξη του αιτήματος αναθεώρησης του προστίμου κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο οποίος αντλείται από ουσιώδη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:

— οι κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τα πρόστιμα δεν είναι σύμφωνες με την κατά το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 ⁽¹⁾ απαίτηση περί θεμελίωσης του προστίμου στη σοβαρότητα και τη διάρκεια·

— η Επιτροπή υπερεκτίμησε σε μέγιστο βαθμό τη συνολική σοβαρότητα της προβαλλόμενης παραβάσεως. Τόσο το ποσοστό (16 % της αξίας των πωλήσεων) όσο και το πρόσθετο ποσό δεν δικαιολογούνται στην προκειμένη περίπτωση·

— όσον αφορά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένα τη διάρκεια των παραβάσεων, απέρριψε μη ορθώς τις ελαφρυντικές περιστάσεις και δεν έλαβε υπόψη όλες τις κρίσιμες περιστάσεις, μεταξύ των οποίων τον συνολικά δίκαιο χαρακτήρα των κυρώσεων και την οικονομική κατάσταση της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Lan Airlines και Lan Cargo κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-40/11)

(2011/C 80/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Lan Airlines SA και Lan Cargo SA (Σαντιάγκο, Χιλή) (εκπρόσωποι: B. Hartnett, barrister, και O. Geiss, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέτρο που αφορά τις προσφεύγουσες,

— επικουρικώς, να μειώσει το επιβληθέν στις προσφεύγουσες πρόστιμο, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή τους, οι προσφεύγουσες ζητούν, σύμφωνα με το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τις αεροπορικές μεταφορές (υπόθεση COMP/39.258 — Αεροπορική μεταφορά φορτίων), καθόσον αφορά τις προσφεύγουσες.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως:

1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμον ότι οι προσφεύγουσες μετέσχον σε ενιαία και διαρκή παράβαση και, συνακόλουθα, ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και περί τα πραγματικά περιστατικά κατά την εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι:

— η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Lan Cargo γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει την ύπαρξη ενός κοινού σχεδίου αντίθετου προς τον ανταγωνισμό·

— η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Lan Cargo είχε την πρόθεση, με τη συμπεριφορά της, να μετάρχει σε ένα τέτοιο κοινό σχέδιο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό, και

— η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η Lan Cargo γνώριζε την ύπαρξη παραβάσεως όσον αφορά τα πρόσθετα τέλη ασφαλείας ή τις προμήθειες επί των προσδεδωθέν τελών.

- 2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, ως ακολούθως:
- η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, καθόσον στηρίχθηκε σε αποδεικτικά στοιχεία τα οποία δεν αναφέρονταν στην ανακοίνωση των αιτιάσεων·
 - η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, καθόσον στηρίχθηκε σε μια ερμηνεία των αποδεικτικών στοιχείων η οποία δεν περιλαμβανόταν σαφώς στην ανακοίνωση των αιτιάσεων·
 - η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών, καθόσον προέβαλε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, αιτιάσεις επί των οποίων οι προσφεύγουσες δεν μπόρεσαν να εκθέσουν την άποψή τους.
- 3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως, της ατομικότητας των ποινών και της αναλογικότητας κατά τον καθορισμό του βασικού ποσού του επιβληθέντος στις προσφεύγουσες προστίμου, δεδομένου ότι:
- ο καθορισμός από την Επιτροπή της διάρκειας της παραβάσεως δεν είναι σύμφωνος με αυτά που αποδείχθηκαν όσον αφορά τόσο τη γνώση όσο και την πρόθεση συμμετοχής στο αντίθετο προς τον ανταγωνισμό κοινό σχέδιο·
 - η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα κατά τον υπολογισμό του βασικού ποσού·
 - ο υπολογισμός από την Επιτροπή των βασικών στοιχείων του προστίμου δεν λαμβάνει υπόψη την περιορισμένη συμμετοχή των προσφευγουσών στην προβαλλόμενη παράβαση, και
 - ο υπολογισμός από την Επιτροπή των βασικών στοιχείων του προστίμου δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι η προσβαλλόμενη παράβαση δεν αφορούσε ολόκληρη την τιμή των επίμαχων υπηρεσιών.
- 4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και την υποχρέωση αιτιολογήσεως κατά την προσαρμογή του βασικού ποσού του προστίμου ενόψει των ελαφρυντικών περιστάσεων, καθόσον:
- η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις ιδιαίτερα σημαντικές διαφορές μεταξύ του επιπέδου συμμετοχής των προσφευγουσών και της πολύ σημαντικότερης συμμετοχής των λοιπών αεροπορικών εταιριών, και
 - η Επιτροπή δεν δικαιολόγησε αντικειμενικά την όμοια μεταχείριση διαφορετικών αεροπορικών εταιριών παρά το ότι αυτές τελούσαν σε σαφώς διαφορετικές καταστάσεις.
- 5) Πέμπτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι η Επιτροπή δεν ανέφερε τους λόγους για τους οποίους δεν περιέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφαση έντεκα αποδέκτες της ανακοινώσεως των αιτιάσεων, τους λόγους βάσει των οποίων κατέληξε στο ότι οι προσφεύγουσες είχαν μετάσχει σε ενιαία και διαρκή παράβαση, καθώς και τα στοιχεία στα οποία στήριξε τον υπολογισμό των επιβληθέντων προστίμων, καθόσον:
- η Επιτροπή δεν ανέφερε τους λόγους για τους οποίους δεν συμπεριέλαβε στην προσβαλλόμενη απόφαση έντεκα μεταφορείς στους οποίους είχε απευθύνει την ανακοίνωση των αιτιάσεων·
 - η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε τη συνδρομή των απαιτούμενων από το Δικαστήριο συστατικών στοιχείων βάσει των οποίων κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι προσφεύγουσες είχαν μετάσχει σε ενιαία και διαρκή παράβαση, και
 - η Επιτροπή δεν ανέφερε τα στοιχεία βάσει των οποίων υπολόγισε το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες με το άρθρο 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 6) Έκτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα των προσφευγουσών σε δίκαιη δίκη και, συνακόλουθα, το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθόσον:
- δεν δόθηκε στις προσφεύγουσες η δυνατότητα υποβολής ερωτήσεων προς τους μάρτυρες υπερασπίσεως ή κατηγορίας,
 - δεν δόθηκε στις προσφεύγουσες η δυνατότητα να εκθέσουν τις απόψεις τους όσον αφορά τον υπολογισμό του επιβληθέντος σε αυτές προστίμου,
 - το πρόστιμο επιβλήθηκε κατόπιν διεξαγωγής μη δημόσιας ακροάσεως, κατά την οποία ο εκδότης της αποφάσεως δεν παρέστη, και
 - η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε από διοικητικό όργανο και κανένα δικαιοδοτικό όργανο δεν διαθέτει αρμοδιότητα ελέγχου όλων των πτυχών της.
-
- Προσφυγή της 19ης Ιανουαρίου 2011 — Universal κατά Επιτροπής**
- (Υπόθεση T-42/11)**
- (2011/C 80/53)
- Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική
- Διάδικοι**
- Προσφεύγουσα: Universal Corp. (Richmond, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: C.R.A. Swaak, lawyer)
- Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή
- Αιτήματα της προσφεύγουσας**
- Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση που περιέχεται σε έγγραφα της 12ης και 30ής Νοεμβρίου 2010· και/ή
 - να ορίσει ότι δεν μπορεί να θεωρείται ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται για την καταβολή μέρους ή όλου του επιβληθέντος εν προκειμένω προστίμου μέχρι την έκδοση οριστικής αποφάσεως στην υπόθεση T-12/06, Deltafinn κατά Επιτροπής, ή σε οποιαδήποτε δίκη επί ενδίκου μέσου κατά της αποφάσεως αυτής· και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί, κατά το άρθρο 263 ΣΛΕΕ, να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής που περιέχεται στο από 12 Νοεμβρίου 2010 έγγραφο της Επιτροπής προς τη Universal Corporation και που επιβεβαιώθηκε με έγγραφο της 30ής Νοεμβρίου 2010, με την οποία απόφαση η Universal Corporation κλήθηκε να καταβάλει το πρόστιμο για την πληρωμή του οποίου ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τη Deltafina SpA βάσει της αποφάσεως της 20ής Οκτωβρίου 2005 στην υπόθεση COMP/C.38.281/B.2 — Ακατέργαστα καπνά — Ιταλία, μετά την παραίτηση από την προσφυγή στην υπόθεση T-34/06, Universal Corp. κατά Επιτροπής αλλά πριν εκδοθεί οριστική απόφαση στην υπόθεση T-12/06, Deltafina SpA κατά Επιτροπής, και σε οποιαδήποτε δική επί ενδίκου μέσου κατά της τελευταίας αποφάσεως.

Η προσφεύγουσα διατυπώνει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο διατείνεται ότι στην προσβαλλόμενη απόφαση υπάρχει πλημμέλεια:
 - Στην προσβαλλόμενη απόφαση υπάρχει πλημμέλεια επειδή το πρόστιμο καλύπτεται εξ ολοκλήρου από εγγύηση που συνέστησε η Deltafina, θυγατρική της προσφεύγουσας. Απλώς και μόνον ως η κατά 100 % μητρική εταιρία, η προσφεύγουσα ευθύνεται αλληλεγγύως και εις ολόκληρον για την καταβολή του προστίμου που η Επιτροπή επέβαλε στη Deltafina για την άμεση συμμετοχή της στην παράβαση. Κατά συνέπεια, η παραίτηση από την προσφυγή ακυρώσεως που είχε ασκηθεί από την προσφεύγουσα δεν έχει σημασία για το ζήτημα τότε πρέπει να καταβληθεί το πρόστιμο.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης:
 - Η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όσον αφορά την ισχύ της τραπεζικής εγγυήσεως μέχρι το πέρας της δικαστικής διαδικασίας που κίνησε η Deltafina. Εφόσον δέχθηκε τραπεζική εγγύηση σχετικά με την προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε από τη Deltafina, η Επιτροπή δημιούργησε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς το ότι δεν θα αξιώσει να καταβληθεί το πρόστιμο πριν από την έκδοση οριστικής αποφάσεως στην υπόθεση T-12/06. Περαιτέρω, η Επιτροπή διέψευσε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της προσφεύγουσας ως προς το ότι, όσον αφορά την ευθύνη και την αναγκαστική εκτέλεση, η Επιτροπή θα μεταχειριστεί ως ενιαία επιχείρηση την προσφεύγουσα και τη Deltafina.
- 3) Με τον τρίτο λόγο προβάλλει παράβαση της απορρέουσας από το άρθρο 266 ΣΛΕΕ υποχρεώσεως χρηστής διοικήσεως:
 - Η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση της απορρέουσας από το άρθρο 266 ΣΛΕΕ υποχρεώσεως χρηστής διοικήσεως επειδή αξιώνει πρόωγη καταβολή του κοινού προστίμου ενώ εκκρεμεί η κινηθείσα από τη Deltafina δική, με το αποτέλεσμα της οποίας θα πρέπει να συμμορφωθεί η Επιτροπή. Στην περίπτωση που η Deltafina νικήσει εν όλω ή εν μέρει, η Επιτροπή θα είναι υποχρεωμένη να μειώσει ή εξαιρεί το πρόστιμο για την καταβολή του οποίου η Universal θεωρείται υπεύθυνη αλληλεγγύως και εις ολόκληρον.

Προσφυγή της 17ης Ιανουαρίου 2011 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-44/11)

(2011/C 80/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: L. Ventrella, avvocato dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση C(2010) 7555 της Επιτροπής, της 4ης Νοεμβρίου 2010, που κοινοποιήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 2010, και η οποία εξαιρεί από την χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένες δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), Ταμείο Εγγυήσεων, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ).

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου (άρθρο 269 ΣΕΕ, πρώην 253 ΕΚ), λόγω ελλείψεως αιτιολογίας. Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Παράβαση του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2799/1999 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1999, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1255/1999 όσον αφορά τη χορήγηση ενίσχυσης στο αποκορυφωμένο γάλα και στο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη που προορίζονται για τη διατροφή ζώων και για την πώληση του εν λόγω αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη (ΕΕ L 340, σ. 3).

Υποστηρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή επέφερε ορισμένες δημοσιονομικές διορθώσεις στον τομέα του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη λόγω φερόμενης εσφαλμένης εφαρμογής των μειώσεων των ενισχύσεων και των κυρώσεων που προβλέπονται στην κανονιστική ρύθμιση. Ειδικότερα, με βάση μια αυστηρή ερμηνεία του άρθρου 24, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2799/1999, η οποία ήταν εσφαλμένη και ασύμβατη προς το πνεύμα της διατάξεως αυτής, η Επιτροπή θεώρησε ότι ο τριμηνιαίος έλεγχος, που πραγματοποιήθηκε την εβδομάδα μετά την τη λήψη του αντικανονικού δείγματος, δεν ήταν η ειδική έρευνα που διενεργείται βάσει του κοινοτικού δικαίου και συνεπώς δεν μπορούσε να την υποκαταστήσει. Επιπλέον, η Επιτροπή, με βάση μικρής σημασίας ειδικές περιπτώσεις προέβη σε γενικεύσεις σχετικά με ενδεχόμενες, απολύτως υποθετικές, παραλείψεις όσον αφορά την επιβολή κυρώσεων από τις ιταλικές αρχές, διαπράττοντας ακόμη και παραμόρφωση πραγματικών περιστατικών. Τέλος, δεδομένου ότι το ύψος των κυρώσεων που

υποτιθεται ότι δεν επιβλήθηκαν είναι πολύ χαμηλότερο από το συνολικό ύψος της κυρώσεως που η Επιτροπή προτιθεται να επιβάλει στην Ιταλία, δεν γίνεται κατανοητός ο λόγος της εφαρμογής των κατ' αποκοπή διορθώσεων, που είναι, εν πάση περιπτώσει, δυσανάλογες και υπερβολικές. Ως εκ τούτου, συντρέχει εκτός από την προφανή έλλειψη αιτιολογίας, και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση ουσιαστικού τύπου (άρθρο 269 ΣΕΕ, πρώην 253 ΕΚ), λόγω ελλείψεως αιτιολογίας. Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας. Παραβίαση του άρθρου. 6, παράγραφος 3, ΣΕΕ, λόγω παραβίασεως των θεμελιωδών αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου, της μη αναδρομικότητας των ουσιαστικών κανόνων. Παραβίαση του άρθρου. 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής (ΕΕ L 209, σ. 1). Παραβίαση της αρχής *ne bis in idem*.

3) Η προσφεύγουσα διευκρινίζει συναφώς ότι η Επιτροπή, έπειτα από έρευνα που άρχισε το 2003, εφάρμοσε μια διόρθωση στο κράτος μέλος για το οικονομικό έτος 2009, σχετικά με την οργάνωση του συστήματος εισπράξεων των οργανισμών πληρωμών, με βάση την αξία των περιπτώσεων τις οποίες, δεδομένου ότι για αυτές δεν είχε ακόμη λάβει απόφαση η Επιτροπή σύμφωνα με τους τότε ισχύοντες κανόνες του κοινοτικού δικαίου, θεωρήθηκαν από την Επιτροπή ότι εμπίπτουν στην εφαρμογή της νέας κανονιστικής ρύθμισης, οπότε υπήχθησαν στον αποκαλούμενο κανόνα *fifty-fifty* που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1290/05. Η εν λόγω δημοσιονομική διόρθωση είναι παράνομη, διότι είχε ως αποτέλεσμα την επιβολή στο κράτος μέλος του 50 τοις εκατό των σχετικών ποσών, αυτομάτως, σύμφωνα με τα όσα προβλέπει το άρθρο 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/05, το οποίο παρανόμως εφαρμόστηκε αναδρομικά σε σχέση με μια έρευνα σχετικά με τη διαχείριση των οφειλών η οποία είχε ως αντικείμενο, ουσιαστικά, «την κατάσταση που παρατηρήθηκε κατά την περίοδο 2002/2003», όπως ρητά παραδέχεται η ίδια η Επιτροπή. Επιπλέον, για τις ίδιες περιπτώσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο ελέγχου, προκύπτει ότι έχει ήδη επιβληθεί στο ιταλικό κράτος δημοσιονομική διόρθωση κατά 50 %, δυνάμει του άρθρου 32 του κανονισμού 1290/2005, με την απόφαση της Επιτροπής C(2007) 1901 της 27.4.2007. Τώρα, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εφαρμόζει, για τις ίδιες περιπτώσεις και με βάση τις ίδιες αιτιάσεις, μια επιπλέον δημοσιονομική διόρθωση ίση προς το 100 % των ποσών των μη εισπραχθεισών απαιτήσεων. Επομένως, είναι αδικαιολόγητη και εντελώς δυσανάλογη η επιβολή, μετά από πολλά έτη, μιας πρόσθετης κυρώσεως ποσοστού 50 %, η οποία εν πάση περιπτώσει συνιστά παραβίαση της αρχής *ne bis in idem*.

4) Ο τρίτος λόγος αντλείται από την απόσβεση της εξουσίας της Επιτροπής να επιβάλει κυρώσεις. Υπέρβαση του εύλογου χρόνου για την ολοκλήρωση των επίμαχων ερευνών. Παραβίαση του άρθρου 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/05. Παραβίαση της αρχής *ne bis in idem*.

Επικουρικώς, σε σχέση με τον δεύτερο λόγο, στην απίθανη περίπτωση που το άρθρο 32, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1290/05, που εφαρμόστηκε αναδρομικά από την Επιτροπή στις επίμαχες έρευνες, πρέπει να θεωρηθεί διαδικαστικός κανόνας, προβάλλεται η έλλειψη νομιμότητας της επίμαχης διόρθωσης, καθόσον επήλθε μετά την πάροδο της τετραετούς αποσβεστικής προθεσμίας για την άσκηση της εξουσίας επιβολής κυρώσεων της Επιτροπής. Επικουρικότερον, προβάλλεται η έλλειψη νομιμότητας των επίμαχων διορθώσεων λόγω υπερβάσεως του

ευλόγου χρόνου των εν λόγω ερευνών. Συνεπεία της μη ολοκλήρωσεως των ερευνών αυτών εντός ευλόγου χρόνου (οκτώ έτη μετά την έναρξη της έρευνας), ο εθνικός προϋπολογισμός έχει ήδη υποστεί σημαντική απώλεια εσόδων ως αποτέλεσμα της αποφάσεως της Επιτροπής C(2007) 1901, περί κατ' αποκοπήν διορθώσεως ύψους 50 %, για τις ίδιες περιπτώσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο και της προσβαλλομένης τώρα αποφάσεως, κατά προφανή παραβίαση, εν πάση περιπτώσει, της αρχής *ne bis in idem*.

Προσφυγή της 21ης Ιανουαρίου 2011 — Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-45/11)

(2011/C 80/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής E(2010) 7893 τελικό, της 10ης Νοεμβρίου 2010, η οποία κοινοποιήθηκε στην Ιταλική Δημοκρατία με το έγγραφο SG-Grefe (2010) D/18018, της 11ης Νοεμβρίου 2010, και με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση περί παραπομπής, στις αρμόδιες ιταλικές αρχές, της υποθέσεως COMP/M.5960 — *Crédit Agricole/Cassa di Risparmio della Spezia/Agenzie Intesa Sanpaolo*.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής περί απορρίψεως της υποβληθείσας από την ιταλική αρχή ανταγωνισμού αιτήσεως περί παραπομπής, δυνάμει του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 24, σ. 1), της υποθέσεως σχετικά με την πράξη συγκεντρώσεως η οποία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή και με την οποία η *Crédit Agricole S.A.* αποκτά, μέσω της ελεγχόμενης από αυτήν *Cassa di Risparmio di Parma e Piacenza S.p.A.*, τον αποκλειστικό έλεγχο της *Cassa di Risparmio della Spezia S.p.A.*, που επί του παρόντος ελέγχεται από την *Intesa Sanpaolo*.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004, κατά το μέτρο που η Επιτροπή έκρινε ότι η ως άνω αίτηση περί παραπομπής ήταν εκπρόθεσμη και ότι η εν λόγω αίτηση δεν ήταν αιτιολογημένη.

2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', και παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας.

Συναφώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως θεώρησε κρίσιμο το γεγονός ότι, μετά τη συγκέντρωση, τα μερίδια αγοράς δεν επρόκειτο να μεταβληθούν. Πράγματι, η Crédit Agricole θα επιτύγχανε τη συνάθροιση των εν λόγω μεριδίων αγοράς μέσω της συγκεντρώσεως και όχι, όπως έπραξε η Intesa Sanpaolo πριν από τη συγκέντρωση, μέσω επεκτάσεως, σε εσωτερικό επίπεδο, των δραστηριοτήτων της. Επομένως, υφίστατο επίπτωση επί της επαρχιακής αγοράς των τραπεζικών υπηρεσιών οι οποίες αφορούν συναλλαγές μικρού ύψους που διενεργούνται κυρίως με πελάτες οι οποίοι είναι ιδιώτες.

- 3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', και παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας.

Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, υφίσταται επαρχιακή αγορά τραπεζικών υπηρεσιών: πράγματι, οι χρήστες των υπηρεσιών αυτών δεν είναι διατεθειμένοι να μετακινούνται και υπάρχουν δυσχέρειες για άλλους επιχειρηματίες όσον αφορά την εισδοχή τους σε μια κορεσμένη επαρχιακή αγορά. Επομένως, υφίστατο μια αγορά περιορισμένων διαστάσεων, η οποία δεν αποτελούσε σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς.

- 4) Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 9, παράγραφος 2, στοιχεία α' και β', και παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004, καθώς και έλλειψη αιτιολογίας.

Επ' αυτού, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη διαδικασία λόγω μη συμμορφώσεως προς τους ισχύοντες κανόνες, την οποία κίνησε η ιταλική αρχή ανταγωνισμού κατά της Crédit Agricole και της Intesa Sanpaolo, οι οποίες, ως εκ τούτου, έπρεπε να θεωρούνται, από την άποψη της επιπτώσεως επί της αγοράς, ως συνδεδεμένα μέρη και όχι ως μέρη ευρισκόμενα σε κατάσταση ανταγωνισμού.

- 5) Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση των άρθρων 1 και 9, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 και παραβίαση των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.

Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η ως άνω συγκέντρωση δεν είχε σημασία από κοινοτικής απόψεως και ότι η ιταλική αρχή ανταγωνισμού βρισκόταν σε καταλληλότερη θέση ώστε να αποφανθεί επί της σχετικής με την ως άνω συγκέντρωση υποθέσεως. Η Επιτροπή όφειλε, τουλάχιστον, να παραπέμψει στην ως άνω αρχή το μέρος της εν λόγω υποθέσεως, το οποίο αφορούσε τις επαρχιακές αγορές που μνημονεύθηκαν στην απόφαση.

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — Deutsche Lufthansa AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-46/11)

(2011/C 80/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Deutsche Lufthansa AG (Κολωνία, Γερμανία), Lufthansa Cargo AG (Kelsterbach, Γερμανία) και Swiss Interna-

tional Air Lines AG (Βασιλεία, Ελβετία) (εκπρόσωποι: S. Völcker, F. Louis, E. Αρσενίδου και A. Israel, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τα άρθρα 1 έως 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, και

— να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.258 — αεροπορικές μεταφορές φορτίων) [C(2010) 7694 τελικό].

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως:

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 11, παράγραφοι 1 και 2, της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, καθόσον κάνει λόγο για επαφές μεταξύ ανταγωνιστών οι οποίες έλαβαν χώρα στην Ελβετία.

- 2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 3975/87 (!), καθόσον κάνει λόγο για επαφές μεταξύ ανταγωνιστών προ της 1ης Μαΐου 2004 και εκτός ΕΟΧ προκειμένου να αποδειχθεί:

— παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ στην οποία μετείχαν ευρωπαϊκές αεροπορικές εταιρίες (περιλαμβανομένων των προσφευγουσών) προ της 1ης Μαΐου 2004·

— η αιτία ενιαίας και συνεχούς παραβάσεως προ της 1ης Μαΐου 2004, έτσι ώστε να καταστεί δυνατό να αποδειχθεί ότι η παράβαση άρχισε να υφίσταται ακριβώς την ημερομηνία αυτή.

- 3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 101 ΣΛΕΕ, στο άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και στο άρθρο 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας, καθόσον χαρακτηρίζει τις εκτός ΕΟΧ επαφές μεταξύ ανταγωνιστών ως μέρος της ίδιας ενιαίας και συνεχούς παραβάσεως η οποία αφορά επαφές μεταξύ ανταγωνιστών σε επίπεδο κεντρικής διοικήσεως των εταιριών.

- 4) Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από το ότι η προσβαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 101 ΣΛΕΕ και στο άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, καθόσον στηρίζεται στην παραδοχή ότι οι εκτός ΕΟΧ επαφές μεταξύ ανταγωνιστών συνιστούν αφεαυτών παραβάσεις των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ, δηλαδή ανεξαρτήτως του αν αποτελούν μέρος της ίδιας ενιαίας και συνεχούς παραβάσεως που συνίσταται στις επαφές μεταξύ ανταγωνιστών σε επίπεδο κεντρικής διοικήσεως. Οι συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές με αντικείμενο τις μεταφορές φορτίων που εισέρχονται στον ΕΟΧ δεν περιορίζουν τον εντός του ΕΟΧ ανταγωνισμό και δεν θίγουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Επιπλέον, οι κυβερνητικές παρεμβάσεις σε ορισμένα από τα κράτη τα οποία αφορά η υπόθεση καθίστουν αδύνατη την εφαρμογή των άρθρων 101 ΣΛΕΕ και 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 3975/87 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1987, σχετικά με τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού που ισχύουν για τις επιχειρήσεις στον τομέα των αεροπορικών μεταφορών (ΕΕ L 374, σ. 1).

Προσφυγή της 24ης Ιανουαρίου 2011 — British Airways κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-48/11)

(2011/C 80/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: British Airways plc (Harmondsworth, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: K. Lasok, QC, R. O'Donoghue, barristers, και B. Louveaux, solicitor)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση κατά το μέτρο που διαπιστώνει ότι η προσφεύγουσα μετέσχε σε παράβαση σχετικά με προμηθειες επί προσδύτων τελών και/ή να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον της Επιτροπής προκειμένου αυτή να αναθεωρήσει την απόφασή της ως προς το σημείο αυτό·
- να ακυρώσει την απόφαση κατά το μέτρο που διαπιστώνει ότι η παράβαση της προσφεύγουσας άρχισε στις 22 Ιανουαρίου 2001, αντικαθιστώντας την ημερομηνία αυτή με εκείνη της 1ης Οκτωβρίου 2001, και/ή να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον της Επιτροπής προκειμένου αυτή να αναθεωρήσει την απόφασή της ως προς το σημείο αυτό·
- να ακυρώσει την απόφαση κατά το μέτρο που διαπιστώνει ότι τα περιστατικά που αναφέρονται στο Χονγκ Κονγκ, στην Ιαπωνία, στην Ινδία, στην Ταϊλάνδη, στη Σιγκαπούρη, στην Κορέα και στη Βραζιλία, συνιστούν παραβάσεις του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 8 της Συμφωνίας με την Ελβετία και/ή να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον της Επιτροπής προκειμένου αυτή να αναθεωρήσει την απόφασή της ως προς το σημείο αυτό·
- να ακυρώσει ή να μειώσει ουσιαστικά το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την απόφαση, βάσει του συνόλου

των ανωτέρω στοιχείων ή εκάστου εξ αυτών και/ή κατ' ενάσκηση της πλήρους δικαιοδοσίας του·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών και λοιπών εξόδων της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2010) 7694 τελικό της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ και του άρθρου 8 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τις αεροπορικές μεταφορές (υπόθεση COMP/39.258 — Αεροπορική μεταφορά φορτίων), όσον αφορά τον συντονισμό διαφόρων στοιχείων της τιμής που πρέπει να χρεώνεται για υπηρεσίες αεροπορικής μεταφοράς φορτίων σε: (i) δρομολόγια μεταξύ αερολιμένων εντός του ΕΟΧ· (ii) δρομολόγια μεταξύ αερολιμένων εντός ΕΕ και αερολιμένων εκτός ΕΟΧ και (iii) δρομολόγια μεταξύ αερολιμένων χωρών που είναι συμβαλλόμενα μέρη στη Συμφωνία ΕΟΧ αλλά όχι κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αερολιμένων τρίτων χωρών· και σε δρομολόγια μεταξύ αερολιμένων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ελβετίας. Ο συντονισμός που διαπιστώνεται με την απόφαση αφορά τους επίναυλους καυσίμου, τα πρόσθετα τέλη ασφαλείας και την καταβολή προμηθειών επί των προσδύτων τελών προς τους ναυλομεσίτες.

Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακυρώσεως.

- 1) Πρώτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και ανεπαρκή αιτιολογία, καθόσον η Επιτροπή δεν προσκόμισε αρκούντως ακριβή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στον συντονισμό της καταβολής των προμηθειών επί των προσδύτων τελών, ενώ ταυτόχρονα δεν έλαβε υπόψη τα περί του αντιθέτου σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία που είχε στη διάθεσή της.
- 2) Δεύτερος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από το ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να προσδιορίσει επαρκώς κατά νόμον την ημερομηνία ενάρξεως της συμμετοχής της προσφεύγουσας στην παράβαση. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:
 - τα αποδεικτικά στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια περί ακρίβειας και συνοχής όσον αφορά τη διάρκεια της παραβάσεως·
 - η διαπίστωση της Επιτροπής όσον αφορά την ημερομηνία ενάρξεως της παραβάσεως αντιβαίνει προς την αρχή *in dubio pro reo*.
- 3) Τρίτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα να εφαρμόσει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ και/ή το άρθρο 53 ΕΟΧ σε περίπτωση αφορώσα τους κανονισμούς πολιτικής αεροπορίας και τα διαχειριστικά καθεστώτα του Χονγκ Κονγκ, της Ιαπωνίας, της Ινδίας, της Ταϊλάνδης, της Σιγκαπούρης, της Κορέας και της Βραζιλίας, και/ή καθόσον η Επιτροπή δεν άσκησε τις εξουσίες της σύμφωνα με την αρχή της διεθνούς αβροφροσύνης και/ή δεν έλαβε υπόψη ή έλαβε εσφαλμένα υπόψη την αρχή της διεθνούς αβροφροσύνης κατά την άσκηση των εξουσιών της.

4) Τέταρτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, της αρχής κατά την οποία η ποινή πρέπει να είναι ανάλογη προς την παράβαση και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, καθόσον το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο είναι δυσανάλογο σε σχέση με τη σοβαρότητα της παραβάσεως. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:

— στην περίπτωση παραβάσεως ως εκ του αντικειμένου της συμπεράξεως, η Επιτροπή υποχρεούται να λάβει υπόψη τη «φύση» και το «δυναμικό» της στην επίμαχη αγορά και στο οικονομικό πλαίσιο που καθορίζει και διαμορφώνει τη σοβαρότητά της·

— βάσει μιας ορθής αναλύσεως προκύπτει ότι στην παρούσα υπόθεση υπήρχαν σοβαροί λόγοι για τους οποίους η παράβαση της προσφεύγουσας έπρεπε να θεωρηθεί λιγότερη σοβαρή από εκείνη που δέχθηκε η Επιτροπή εφαρμόζοντας τον συντελεστή βαρύτητας.

5) Πέμπτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από παραβίαση της υποχρεώσεως επαρκούς αιτιολογίας και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας κατά την προσάυξηση του βασικού ποσού του προστίμου κατά 16 %, προς τον σκοπό εξασφάλισης αποτελεσματικού αποτελέσματος.

6) Έκτος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και/ή της ίσης μεταχειρίσεως καθώς και από παράβαση της ανακοινώσεως περί επιείκειας, καθόσον η Επιτροπή παρέσχε στην προσφεύγουσα τη χαμηλότερη δυνατή μείωση του προστίμου βάσει της ανακοινώσεως περί συνεργασίας, παρά το γεγονός ότι ήταν η πρώτη επιχείρηση που υπέβαλε αίτηση περί επιδείξεως επιείκειας κατ' εφαρμογή της ανακοινώσεως περί επιείκειας.

7) Έβδομος λόγος ακυρώσεως, αντλούμενος από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθώς και από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της αρχής της αναλογικότητας κατά την άρνηση παροχής στην προσφεύγουσα μείωσης του προστίμου, καθόσον η Επιτροπή δεν έλαβε εξίσου υπόψη της το γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε περιορισμένη συμμετοχή στη σύμπραξη και ότι δεν μετέσχε σε όλες τις πτυχές της συμπεράξεως.

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2011 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-54/11)

(2011/C 80/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2010) 7700 της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 2010, περί μείωσης της συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως (ΕΤΠΑ) στο Programa Operativo Integrado Objetivo 1 de Andalucía (ολοκληρωμένο λειτουργικό πρόγραμμα «Andalucía» του στόχου 1) (2000-2006), στο μέτρο που επιβάλλει δημοσιονομική διόρθωση 100 % επί των δαπανών που χρηματοδοτήθηκαν από το ΕΤΠΑ για τις συμβάσεις 2075/2003 και 2120/2005·

— να καταδικάσει το καθού όργανο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον επικαλείται δύο λόγους.

1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 39, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1), καθόσον η Επιτροπή δεν τήρησε την τριμήνη προθεσμία προκειμένου να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, υπολογιζόμενη από την ακρόαση ή, κατά περίπτωση, από την υποβολή των πρόσθετων πληροφοριακών στοιχείων εκ μέρους των ισπανικών αρχών.

2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται στην παράβαση, λόγω μη προσήκουσας εφαρμογής, του άρθρου 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του προμνησθέντος κανονισμού 1260/1999, δεδομένου ότι η Επιτροπή εφαρμόζει δημοσιονομική διόρθωση για τις συμβάσεις 2075/2003 και 2120/2005 λόγω υποτιθέμενων παρατυπιών στη διαδικασία που τηρήθηκε για την ανάθεση του αντικειμένου των συμβάσεων αυτών, ενώ η εφαρμογή της διαδικασίας αναθέσεως με διαπραγμάτευση χωρίς δημοσιότητα ήταν απολύτως νόμιμη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχεία β' και γ', της οδηγίας 93/36/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων προμηθειών (ΕΕ L 199, σ. 1).

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2011 — Castelnou Energía κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-57/11)

(2011/C 80/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Castelnou Energía, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Garayar, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή ακυρώσεως παραδεκτή·

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση δυνάμει του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)·

- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Castelnou Energia, SL στο πλαίσιο της παρούσας δίκης.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, η προσφεύγουσα επικαλείται οκτώ λόγους ακυρώσεως:

- ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1), καθόσον πριν από την έκδοση της αποφάσεως δεν κινήθηκε επίσημη διαδικασία έρευνας, παρά την ύπαρξη σοβαρών αμφιβολιών όσον αφορά το συμβατό με την κοινή αγορά·
- ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 659/1999, καθόσον η Επιτροπή προέβη σε ατελή ανάλυση του μέτρου διότι δεν ανέλυσε κατά πόσον το επίδικο μέτρο συμβιβαζόταν με την κοινή αγορά στο σύνολό του, δεδομένου ότι το μέτρο αυτό αποτελείται από τρία χωριστά στοιχεία (ήτοι τη χρηματική αντιτάξιση στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας, στον μηχανισμό προτιμσιακής δέσμευσης σε λειτουργία και στην υποχρέωση αγοράς εγχώριου άνθρακα)·
- ο τρίτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται στην παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή δεν εξήγησε τους λόγους που την οδήγησαν να μην αναλύσει το συμβατό όλων των στοιχείων του μέτρου με την κοινή αγορά·
- ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε παραβίαση των γενικών αρχών του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας και της χρηστής διοικήσεως, οι οποίες πρέπει να διέπουν τη διοικητική διαδικασία, δεδομένου ότι δεν παρασχέθηκε στην Castelnou η δυνατότητα να προβάλει τα επιχειρήματά της στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας έρευνας την οποία η Επιτροπή όφειλε να κινήσει·
- ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, του Κοινοτικού πλαισίου για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας (ΕΕ 2005, C 297, σ. 4), καθώς και του άρθρου 11, παράγραφος 4, της οδηγίας 2003/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/ΕΚ (ΕΕ L 176, σ. 37), λαμβανομένου υπόψη ότι i) το μέτρο δεν δικαιολογείται βάσει κινδύνου αφορώντος τον εφοδιασμό σε ηλεκτρική ενέργεια που θα καθόριζε, όπως ισχυρίζεται η Επιτροπή, την ανάγκη υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος και ii), έστω και αν υπήρχε κίνδυνος για τον εφοδιασμό σε ηλεκτρική ενέργεια (πράγμα το οποίο δεν συμ-

βαίνει), το μέτρο είναι εν πάση περιπτώσει δυσανάλογο σε σχέση προς τον σκοπό της εξασφάλισης του εφοδιασμού σε ηλεκτρική ενέργεια και, ως εκ τούτου, παράνομο·

- ο έκτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής, δεδομένου ότι, παρά την ύπαρξη αντικειμενικών, κρίσιμων και συγκλινουσών ενδείξεων που αποδεικνύουν ότι το μέτρο δεν αποσκοπεί στην εξασφάλιση του εφοδιασμού σε ηλεκτρική ενέργεια, αλλά στην υποστήριξη της εξορυκτικής βιομηχανίας, η Επιτροπή στήριξε την απόφασή της περί του συμβατού του μέτρου με την κοινή αγορά σε λόγο τον οποίο γνώριζε ότι ήταν αναληθής, εκδίδοντας έτσι την απόφαση για λόγους διαφορετικούς από εκείνους τους οποίους αναφέρει·
- ο έβδομος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται στην έλλειψη νομιμότητας της αποφάσεως, δεδομένου ότι η έκδοσή της συνεπάγεται παράβαση, εκ μέρους της Επιτροπής, των διατάξεων της ΣΛΕΕ που εγγυώνται την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων (άρθρα 28 και 34 ΣΛΕΕ) καθώς και της ελευθερίας εγκατάστασης (άρθρο 49 ΣΛΕΕ)·
- ο όγδοος λόγος αντλείται από νομικό σφάλμα της Επιτροπής, καθόσον το μέτρο εγκρίθηκε κατά παράβαση ορισμένων διατάξεων του παραγώγου δικαίου της Ένωσης, ήτοι: της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32), που τροποποιήθηκε από την οδηγία 2009/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Απριλίου 2009 (ΕΕ L 140, σ. 63)· της οδηγίας 2005/89/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, περί μέτρων διασφάλισης του εφοδιασμού με ηλεκτρισμό και περί επενδύσεων υποδομής (ΕΕ L 33, σ. 22)· και του κανονισμού (ΕΚ) 1407/2002 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2002, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα (ΕΕ L 205, σ. 1).

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Ιανουαρίου 2011 — Basell Polyolefine κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-399/07) ⁽¹⁾

(2011/C 80/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του πρώτου πενταμελούς τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 315 της 22.12.2007.

Τιμή συνδρομής 2011 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 100 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	770 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	400 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	300 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με το διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της Επίσημης Εφημερίδας. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

